

VOL. LXVI.

No. 3

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Dr. Mr. Tyrš (cut). — Ze života Dr. Mr. Tyrše (Dr. Edw. Grégr). — U Havlíčkova pomníku v Douglas Parku (cut). — Havlíček mluví k dnešku. — První zájezd ČOS. do Ameriky. — Naše úkoly po válce. — American Slav Congress. — Štefánik a slovenská budoucnost. — Marie Štěpánková. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Fin. výkaz za červenec. — Sokol Baltimore, Md. — Župa Severovýchodní. — Župa Pacifická. — Jar. Vrchlický: Modní hesla. — Adresář obce, žup a odborů. — Jarka Jelínek: Tělocvičná hlídka.

AUGUST 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel: Editor:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravci: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli do čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přesdlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednotel aneb účetní jednoty jednotel Předsednictva a též výpravěmu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

KAREL M. PRCHAL,
starosta,
2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,
1408 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,
4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,
3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY.

Sokol Havlíček-Tyrš. — Noví členové: Macháček Charles, Anděl Robert, Konáš Václav, Hošek Frank, Matějovský Josef, Jarošík FGeorge, Havlíček Václav, Stieber James. Přestoupil od Sok. Slávského: Fisher Robert.

Sokol Cleveland, O. — Noví členové: Hudec Joseph, Sýkora James, Kubick Rosemary, Mulac Ruth, Froněk Gladys.

Sokol Slávský. — Noví členové: Mareček James J., Zapletal Ludvík.

Sokol Brookfield, Ill. — Noví členové: Přestoupil od Sokola Amerického: Zeman Josef; Jedlička Rose, Vrba Marie. Odstoupila: Decker Ann.

Sokol Chicago. — Nový člen: Frank Pad'our.

Sokol Little Ferry, N. J. — Nový člen: Edward Nepil.

Sokol Omaha, Nebr. — Noví členové: Alois J. Knakal, Joseph J. Růžicka. Vyloučen: Mike Trocha. Odstoupil: Roy Wesselowsky. Zemřeli: Ant. Bárta, V. Tauchen.

Sokolice Chicago: Nové členky: Vlasta Spacek, Violet Zeithamer. Odstoupila: Blanche Čech-Sláma.

Sokol St. Louis, Mo. — Vystoupil: Joseph Smith, Jos. Bouška. Zemřel: Ant. Hájek.

Sokol Moravan, Toledo, Ohio. — Nový člen: Jan Reisaner.

Sokol Slávský. — Noví členové: Anton Pros, James Novotný, Bedřich Kotek.

Sokolice Havlíček-Tyrš. — Znovu přijata: Mildred Venclik. Vystoupila: Anna Janura-Šebek. Suspendovaná: Karolína Vlach.

Sokol Milwaukee, Wis. — Noví členové: Peter A. Záhořík, Alvin H. Jarchov, Lawrence P. Oelig.

Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Nová členka: Annette Macoun.

NAŠIM FILATELISTŮM.

Československé známky, vydané v Londýně u příležitosti 25. výročí založení Československé republiky těší se neobyčejnému zájmu u Čechoslováků, tak i u jinonárodovců. Tyto pamětní známky byly vydány ve formě aršíku a budou mít značnou filatelistickou i historickou cenu.

Výtěžek jde Československému Červenému kříži v Londýně.

Výhradním prodejem těchto aršíků pro Spojené Státy a Kanadu pověřen byl pan R. Přistoupimský, 3505 West 26th Street, Chicago 23, Ill. Zásoba aršíků není již velká a proto kdo by si chtěl tyto opatřit pro sebe a pro své přátele v Československu, necht' co nejdříve se obrátí na pana Přistoupimského, který obratem pošty známky zašle. Cena aršíku jest \$3.50. Poštovné zvláště.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVI.

Berwyn, Ill., 15. srpna 1944.

Číslo 3.

Bratři a sestry vzdělavatelé, vzpomeňte ve schůzích
aneb před šikem tragického skonu geniálního Tvůrce
Sokolstva. Zahynul 8. srpna 1884 v Tyrolsku.

*První
83.*

D. Miroslav Tyrš

ZE ŽIVOTA DR. MIROSLAVA TYRŠE.

MIROSLAV TYRŠ narodil se v Děčíně nad Labem dne 17. září 1832. Otec jeho, hlava bystrá, muž povahy přísné, byl vrchnostenským lékařem a zemřel velmi záhy (1837). Matka Tyršova, rozená Kirschbaumová, byla paní ducha vzletného, povahy poněkud výstřední. Měla jen dvě děti, Miroslava a dcerušku, která však brzy zemřela.

Po smrti mužově přestěhovala se matka s hochem k bratru svému, řediteli hospodářskému u barona Neupaura ve Vruticích (v Boleslavsku). Po dvou letech zemřela i ona, a strýc Kirschbaum, muž neženatý, stal se poručíkem a vychovatelem sedmiletého sirotka.

První léta jeho mládí uplynula mu v šťastných poměrech dítěte venkovského. Nebo což může býti pro dítě příjemnějšího, zdravějšího, působivějšího nežli náš venkov s tím svěžím vzduchem, s těmi květinatými lukami, stinnými lesy, travnatými pastvinami, bublavými potůčky, omšnými skalami; co může býti rozkošnějšího pro bujného hochu nad sladkou tu volnost, s kterou proháněti se může po širých těch luzích, obklopen tisícerymi krásami přírody, jež nesmazatelný dojem vtiskují ve vnímavou mysl chlapcovu!

A Miroslav Tyrš jí užíval v plné míře.

Chodě do vesnické školy ve Velně, asi půldruhé hodiny od Vrutic vzdálené, nacházel se vždy ve společnosti vesnických dětí, a měl po cestě do školy a ze školy dosti času a příležitosti baviti se s nimi rozmanitými venkovskými hrami, a prováděti různé bujné kousky, k nimž ho čilý jeho duch poháněl, aniž by mu v tom volný venkov byl bránil.

Kus chleba s tvarohem ve své brašně odcházel sedmiletý Miroslav časně ráno do vzdálené školy, z níž se teprva k večeru vracel. Později, když strýc jeho do Stranova se přestěhoval, docházel k tamnějšímu faráři na hodiny, avšak učení mu tenkrát nečinilo mnoho starostí; více než veškerá učenost školy venkovské působil na čilého jeho ducha čeledník se svými povídkami o strašidlech a duchách, o skřítkách a raráškách, kteří tenkrát ještě živě v paměti lidu se udržovali. Konečně přišel čas, kdy nastati mělo učení opravdové — v Praze.

Malý Miroslav znal sice již Prahu z několika vyjížděk, jež tam se strýcem byl konal, ale venkov a jeho volnost vábily ho nekonečně více než všechny krásy velkého města. Když tedy nastal den odjezdu, utekl osmiletý hoch a měli co hledati, než malého desertéra nalezli a do kočáru dostali.

Byl přijat do třetí třídy farní školy u Maltézů na Malé Straně a odbyv za rok výtečně přijímací zkoušku, vstoupil na gymnasium malostranské.

Mezitím však zemřel dobrý jeho strýc, a hoch přestěhoval se k novému poručíku, rovněž strýci svému Antonínu Kirschbaumovi. Na gymnasium vynikal Miroslav brzo nad většinou svých spolužáků a přinášel domů co rok vysvědčení výborná, byl vždy mezi nejprvnějšími.

Studium gymnasiální obmezovalo se tenkrát skoro výhradně na latinu a řečtinu a ponechávalo žákům dosti času k zábavě a k zotavení. Miroslav používal volných těchto dob k hrám v širém prostoru a oblíbené hry míčem a špačkem na Mariánských hradbách silily zdraví hochovo, cvičily obratnost a tužily sílu tělesnou.

Čím dále, tím více zajímala klassická studia mladého studenta. Již v quartě mluvil Tyrš dosti plynne latinsky a znaje se rovnou měrou i v řečtině zasloužil si zvláštní chválu pana scholastika (nyní mu říká inspektor), který mu říkával: dignus es nomine tuto (jsi hoden svého jména). Narážel při tom na jméno Thiersche, proslulého někdy filologa.

První podnět k vlasteneckému probuzení zavládl professor Unschuld, Němec! Ten totiž vždy, když žáci se dobře chovali, za odměnu jim předčítal z jakési čítanky krátké úryvky v české historii. Povídky tyto, ač nesmírně loyálně a nejapně psány, působily přece velmi živě na hochy a probouzely vlastenecký jich cit již tím pouhým faktem, že vlast a národ jich měli bohatou minulost. A tak se i zde osvědčila stará zkušenost, že slavná historie národa českého nejúčinnějším jest prostředkem k probuzení národního vědomí; a věru, že by národní toto vědomí jinak plálo v našem lidu, kdyby učitelové, jak obecných tak středních škol mohutného a neodolatelného toho buditele vlasteneckého citu náležitě používatí uměli.

V bouřích r. 1848 měl patnáctiletý hoch účastenství na věk svůj dosti živé. Jsa členem studentské legie, vlácel se s puškou, bezmála delší než on sám, horlivě po městě a na barikádě u oujezdeckých kasáren zkoušel poprvé své nadání velitelské. Nemálo hrdým byl na čapku, kterouž mu na staroměstském náměstí prorazila kulka z ručnice granátnické.

Když na gymnasiu malostranském nastala reakce německá, přestoupil Tyrš s nejhorlivějšími českými kolegy svými do osmé třídy gymnasia staroměstského, a tu sluší

poznámenati, že M. Tyrš byl prvním, který o to žádal, aby směl odbývat zkoušku maturitní po česku, což mu také dovoleno bylo. K maturitě připravoval se s takou horlivostí, a tak pilně a usilovně studoval, že ji odbyl s výsledkem znamenitým; avšak tělesné síly jeho byly přehnaným studováním tak otřeseny, že hned druhý den po obdyté maturitě do těžké nemoci upadl.

Již co gymnasista obíral se pilně čtením antických spisovatelův a zamiloval si velice staré Řeky. Ze spisů jejich vznítla se v mladíku záhy nejen láska k vlasti a svobodě, ale též ku gymnastice. Krásné a mužné postavy řecké antiky s mohutně vyvinutými svaly, s ušlechtilými rysy, souměrnými údy a stepilým vzrůstem způsobily v něm pocit zahanbující nad vlastní slabostí, a když po těžké nemoci, do níž upadl z přílišného studování k maturitě, jemu lékař radil, aby k úplnému pozdravení svému pilně pěstoval tělocvik, tu chopil se toho Tyrš neobyčejnou svou energií a vytrvalostí.

Vstoupiv na universitu dal se Tyrš zapsat nejprve na fakultu právnickou. Avšak znechutíla se mu studia juridická a on přestoupil na fakultu filosofickou, kde hlavně se zabýval vědami přírodními, fysikou, chemií, anatomii atd. Vedle toho však studoval s obzvláštní zálibou filosofii a aesthetiku.

Rozhodný vliv na vědecký směr Tyršům měl příchod profesora Zimmermanna do Prahy. Když prosluly tento aesthetik po úvodní své přednášce ponejprv do koleje přišel, nalezl na katedře rukopis, obsahující četné námtky proti náhledům v první přednášce vysloveným. Prof. Zimmermann vzal rukopis sebou a v nejbližší příští přednášce sdělil posluchačům, že kritika jeho úvodní přednášky byla tak ostrovtipně a logicky sepsána, že by si přál osobně poznati spisovatele jejího. Tu se mu představil Tyrš co autor a byl od prof. Zimmermanna velmi přátelsky přijat.

Po dobytém rigorosu filosofickém dostal se Tyrš k továrníku Bartelmovi v Novém Jáchymově za vychovatele jeho synů. Doba tato patří zajisté mezi nejpříjemnější jeho života. Krásná krajina, ušlechtilý způsob života v rodině vzdělané a nanejvýš pohostinné; spanilomyslná, velice intelligentní a pro vše co krásného nadšená domácí paní, časté společnosti lidí vzdělaných a vybraných, bohatá bibliotéka, pohodlné, bezstarostné živobytí: to vše muslo působiti prospěšně a příjemně na mysl ideálního jinocha. Vedením domácí paní utvořila se v domě Bartelmově jakási malá akademie platonická. Rozmlouvalo a přednášelo se o filosofii — hlavně pěstoval se Schopenhauer

— disputovalo se o umění a literatuře, četli se Shakespeare, hrálo se divadlo, zpívalo se a provozovaly se malé koncerty hudební. Při všem tom býval Tyrš jedním z nejčinnějších členů. Při této ušlechtilé a závažné činnosti duševní nezapomínalo se ale též na cvičení těla, a Tyrš soustředil již tenkrát kolem sebe malý kruh mladých gymnastiků.

Rodina Bartelmová pocházející z Moravy, byla původně německá, jak to tenkrát v kruzích továrnických obyčejně bývalo. Avšak vlivem českého vřkolu, hlavně ale přičiněním Tyršovým a druhého vychovatele Štěpánka, brzo se počestila, takže syny její mezi zdárné vlastence čítati sluší.

Příjemný život v Novém Jáchymově nestal se pro Tyrše duševní Kapuou, jak tak často vidáme u vychovatelů v bohatých rodinách, ale při všem mimořádném zaměstnání nezapomínal nikdy na vážnější úkol svého života a připraviv se k ostatním rigorosům odebral se po dvou letech opět do Prahy, kde roku 1860 na doktora filosofie povýšen byl.

Národní duch, který v r. 1860 v Praze panoval, jevil se, jak tenkrát ani jinak býti nemohlo, skoro výhradně na poli literárním. Tyrš puzen pravým vlastenectvím a cítě v sobě dosti síly a potřebných vědomostí, chtěl též vstoupiti v službu národa a státi se českým spisovatelem. Pamatuji se velmi dobře, jak jednoho dne ke mně přišel — byl jsem tenkrát asistentem prof. Purkyně — mně se svěřil, že by rád nastoupil dráhu českého spisovatelství. Na otázku, v jakém oboru hodlá pracovati, odpověděl mi mladý učenec s velikou sebedůvěrou, že v oboru filosofie. I došel jsem s ním ihned do redakce Naučného slovníku, kde ho s velikou radostí přijali za spolupracovníka. Četné články filosofické s šifrou Tl. pocházejí z jeho pera.

Rok 1861 byl pro celé Rakousko rokem velikého politického převratu. Krutý absolutismus Bachovský musil ustoupiti volnějším formám státním a vánek občanské svobody proletěv zeměmi rakouskými, osvěžil a vzbudil každou vlasteneckou sílu v ušlechtilějších povahách dřímajících. Kdokoli v sobě pocítil jakoukoliv schopnost neb způsoblost sloužiti svému národu, své vlasti, stavěl se v šik četných a nadšených pracovníků a chápal se díla dle chuti, síly, vědomostí a povolání svého. Nebylo ani jinak možná, než že povaha tak ideální, srdce tak vlastenecké a duch tak snaživý, jako M. Tyrš, tak říkáje střemhlav se vrhl do proudu nového, jarého ruchu národního, a dle mnohostranných schopností a vědomostí svých v rozličných směrech veřejného života činnost svou vyvíjeti se jal.

Od roku 1861 vidíme Tyrše neunavně činného na poli vědeckém a literárním, tu s Sokole a v jiných spolcích vlasteneckých, tu zas na cestách vědeckých a uměleckých, tu na kolbišti politickém a konečně jako profesora na vysokém učení pražském.

Již jako student podnikl cestu do Itálie a sice právě po studentsku pěšky, s tlumokem na zádech, s málo penězi, avšak s nadšením tím větším pro velkolepost přírody, pro nesmrtelné výtvořiny umělců. Tak překročil Alpy horskými pěšinami, prošel severní Itálií a prohlídl si všechny umělecké památky její, navštívil každé místo vynikající krásou neb velkolepostí přírody, a vrátil se přes Krajinu a Vídeň do vlasti. Na této cestě seznámil se s rodinou Šmirchovou, meškavší tenkrát v Krajině, kde starý Šmirch stavěl dráhu přes Kras; ze známosti té vzešel později přátelský svazek s mladým Bohuslavem, slovným sochařem našim.

Druhou cestu do Itálie konal Tyrš v roce 1873, jejímž hlavním cílem byly Pompeje, tento z hrobu povstálý kus života starořímského.

Po třetí pak odjel do Itálie v r. 1875. Avšak třetí tato cesta nebyla podniknuta za účelem pouze vědeckým, nýbrž hlavně z ohledů zdravotních. Přílišné namáhání duševními pracemi vědeckými a pro Sokol otřásalo konečně i organismem tak silným a otuženým jako byl Tyršův. Upadl do těžké choroby nervosní a jen mírné podnebí italské jakož i úplný duševní klid, především pak jemná a neúnavná péče spanilomyslné manželky, jež na této cestě chorého muže svého doprovázela, přemohla konečně tvrdošíjnou nemoc, a Tyrš, vrátiv se po delší době do vlasti opět zdrav a svěží, mohl se s novou horlivostí oddati životnímu svému povolání.

Jiná cesta, již Tyrš za příčinou studií uměleckých sbírek a památek konal, byla r. 1867 do Německa, Francie a Anglie. Dalekou tuto, avšak pro rozšíření a zdokonalení vědomostí Tyršových veledůležitou cestu mohl vykonati jediné pomocí Svatoboru, jež mu značnou peněžitou podporu byl poskytl.

V roce 1869 navštívil Tyrš světovou výstavu uměleckou v Mnichově a v roce 1872 zdržoval se delší dobu v Drážďanech, studuje tam světoznámé obrazárny. R. 1883 meškal delší dobu ve Vídni, letošního jara pak v Berlíně.

Na všech těchto cestách neobmezoval Tyrš studia svá jen na umění výtvarné, ale všimaje si všude se stejnou horlivostí ústavů a spolků tělocvičných, nasměřoval si v oboru tomto velkých zkušeností a vědo-

mostí, jichž pak při řízení sokolských spolků našich výborně upotřebovali uměl.

Vlastní literární činnost Tyršova datuje se teprve od r. 1872. Poměry literární nebyly u nás dříve dle toho, aby povzbuzovaly k činnosti na poli umělecké kritiky aneb historie výtvarného umění, a osobní poměry Tyršovy nedovolovaly mu též pouštět se do větších prací literárních. V době zakládání a organizování jednot Sokolských, v době ustavického ruchu politického neměl k tomu potřebného času ani klidu.

Též v oboru tělocvičném vyvinul Tyrš plodnou činnost spisovatelskou. Zejména jest to časopis Sokol, orgán jednoty pražské, jež r. 1871 od Tyrše založen a redigován, nejen originalností a důkladnou znalostí věcí tělocvičných, ale i národním a ideálním směrem, jakož i svěžím a ušlechtilým slohem ode všech téměř turnérských časopisů cizojazyčných velmi prospěšně se liší.

Vědecká činnost Tyršova jevila se nejen psaným, ale i živým slovem. Značný jest počet veřejných přednášek, jež Tyrš při rozličných příležitostech měl.

Pravé pole vědecké jeho činnosti otevřelo se mu však teprve tenkrát, když udělena jemu byla docentura dějin výtvarného umění na technice české. Byla to mnoholetá snaha, nejvroucnější touha, ba byl to konečně cíl a úkol jeho života, dostati se na vysoké učení co professor onoho oboru vědeckého, jemuž od svého mládí s takovou zálibou use byl oddal, jemuž nejlepší síly mužného věku svého byl věnoval.

Avšak nebylo to snadno místa toho dosíci. Universita byla v rukou profesorů německých, kteří s největší ostrážitostí toho dbali byli, aby se do exkluzivního kruhu jejich nedostal žádný rozhodný, národně uvědomělý Čech. A že takovým byl M. Tyrš, rázný náčelník Sokola, o tom nemohl pochybovati nikdo. Ačkoli Tyrš vykázati se mohl značnou řadou důkladných prací vědeckých, ačkoli o jeho způsobilosti nemohlo býti sporu, ačkoli všem zákonitým podmínkám k dosažení docentury zadost učinil, ačkoli se všeobecně vědělo, že na universitu pražskou povolání byli profesori z Německa, kteří se Tyršovi co do učenosti a způsobilosti vůbec ani vyrovnati nemohli, dovedli to přece němečtí profesori svým vlivem u bývalé vlády dosíci, že se Tyrš přes všechno namáhání na universitu dostati nemohl.

Na štěstí však dostalo se národu českému jiného vysokého učení, totiž techniky české, a tu teprve bylo Tyršovi možno, dosáhnouti v r. 1880 docentury na tomto ústavu.

Když pak zřízena byla filosofická fakulta na povstávající universitě české, dobyl si Tyrš habilitaci i na této.

Když Tyrš první přednášku na nové universitě české měl, sešlo se tolik posluchačstva, že je prostranný sál sotva pojmuti mohl. Jakmile dr. Tyrš se objevil, byl uvítán nadšeným voláním "Na zdar!" a "Sláva!" Neočekávanou a srdečnou touto ovací hluboce dojat, započal Tyrš svou přednášku, již přítomní hosté, mezi nimiž mnozí professoři universitní, doktoři a spisovatelé s patrnou zálibou sledovali. Po uokněné přednášce bylo Tyršovi se všech stran gratulováno a sálem rozlehl se hlučný, dlouhotrvající potlesk pochvalný.

Musíme se zmínit o jedné ještě stránce veřejné činnosti Tyršovy — jest to činnost politická.

Ze muž tak výtečných schopností, tak všestranného vzdělání a tak upřímného a nezištného vlastenectví musil na sebe obrátiti záhy pozornost kruhů politických, je věci přirozenou. Již r. 1868 zvolen byl v okrese Tábořském do sněmu českého a podepsal spolu ono památné dosvědčení poslanců národních ze dne 22. srpna 1868, známé jménem deklarace. Taktéž byl zvolen za poslance do říšské rady, avšak v době parlamentární abstinence nemohl ovšem užiti mandátu toho. R. 1873, v době ministerstva Auerspergova, když v Čechách vládl místodržitel Koller, byl Tyrš opět zvolen za města Tábor, Kamenici a Pelhřimov do sněmu zemského a po zavedení přímých voleb rajschártovalých též do říšské rady.

Ze Tyrš v politickém působení svém vždy věrně a nevratně se řídil zásadami svobodomyšlnými, nedá se od muže tak ušlechtilé povahy, tak širokých názorů, ani jinak očekávati. Avšak politický život nás nedocházel u něho nikdy velké obliby. Nesčíslné chyby a poklesky, které se v politice naší děly, přičítaly se bystrému a logickému duchu jeho, a nekonečné ty plotky a kompromisy nemohly býti po chuti povaze tak přímé a neúhonné. Proto neucházel se Tyrš nikdy úsilovně o mandát poslanecký, ačkoli jemu skoro při každých volbách nabízen byl, a když přes to přese všechno roku 1882 v městském okrese Královédvorském za poslance do sněmu českého zvolen byl, vzdal se mandátu, maje právě se svou habilitací na universitě a přípravami k přednáškám mnoho práce.

Rovněž nepřijal v roce následujícím sněmovní kandidatury za města ta opětně jemu nabízené, ani oné do říšské rady za města Slaně, Rakovník a Louny.

Veřejného života účastnil se s horlivostí jemu vrozenou. Při všech velikých slavnostech národních, kterými se znovu probouzející se ruch a uvědomění lidu našeho i skutkem, radou i příkladem. Jeho důmyslu a ráznosti a neúnávnosti, bohaté zkušenosti a

na mnoze i vzácnému taktu jeho smíme zajisté u veliké míře přičítati zásluhu o skvělý zdar, jakého tyto mohutné projevy měly, i hlubokého dojmu, kterého zůstavily, a jehož se i protivníci národa našeho ubrániti nemohli. Připomínáme zde pouze velkolepý průvod při slavnosti kladení základního kamene k Národnímu divadlu, slavnostní uvítání korunních klenotů při převezení do Prahy po válce pruské, slavnost Jungmannovu, velké průvody s pochodněmi prof. Purkyňovi a dru. Palackému, slavné pohřební průvody purkmistra Pštrosova, našeho Fügnera, dra. Palackého, dra. Sladkovského atd. Při táboře české omladiny na Letné, dne 16. května 1869, předsedal Tyrš a měl vzletnou řeč k shromážděným tisícům.

Tuto činnost Tyršovu oceniti dovedou jen kdož tenkrát společně s ním pracovali — širší obecnost vidí jenom výsledek práce a nemá mnohdy ani zdání, že vše, co jako jedno z druhého se vyvinuje, musilo býti důkladně promyšleno a namáhavě připravěno.

Promluvivše takto o veřejné činnosti Tyršově, mějmež na konec ještě dovoleno, pohlednouti zblžně do svatyně soukromého života jeho.

Za živobytí Jindřicha Fügnera byl Tyrš vždy věrným přítelem a téměř denním druhem jeho. Šlechtní tito dva mužové radili se o všem, co se týkalo jednoty sokolské; s horlivostí posvátného nadšení buďovali oba společně vlastenecké bratrstvo naše.

Po časně smrti Fügnerově stal se Tyrš jaksi dědicem jeho snah, jeho účelů. Svazek přátelský mezi Fügnerem a Tyršem dosáhl po smrti prvního vyššího ještě posvěcení. Tyrš stal se zetěm nezapomenutelného prvního starosty našeho, pojav v r. 1872 za manželku jedinou dceru Fügnerovu Renatu.

Život Tyršův nebyl právě posypán růžemi; štěstěna nenaházela ani bohatství do lůna jeho, ani hodnosti a úřady — ale jeden skvělý paprsek padl přece na drsnou dráhu jeho života, manželka to vlastností tak vzácných a ušlechtilých, oddanosti tak upřímné, vzdělanosti tak veliké, že jemu byla nejen věrnou družkou života, ale i neúnávnou pomocnicí ve vědeckých a literárních pracích jeho.

Poměr dvou těchto duševně tak spřízněných bytostí byl tak něžný a tklivý, oba-pólná jejich náklonnost tak vřelá a hluboká, duševní porozumění tak plné a dokonalé, že citění a myšlení jejich zdálo se prýstiti z duše jedné.

A i vůle jejich byla stejně rázná. Když děsná katastrofa dne 8. srpna roku 1884 přetrhla svazek jejich, tu ukázala se chot' Tyršova býti pravou dcerou Fügnerovou.

Po několik hrůzoplých dnů řídila sama veškeré pátrání po zmizelém, choti, neustavši dříve, až poslední pablesk naděje byl zmizel.

Co vytrpěla od nešťastného onoho dne,

vědí pouze ti, kdož ji na blízku jsou — bol takový nezkrátí žádná útěcha lidská, jej zmírní jen věčný čas, tento mocný těšitel všech nešťastných.

Dr. Edv. Grégr.

U HAVLÍČKOVA POMNÍKU V DOUGLAS PARKU.

Na jeden tisíc posluchačů vyslechlo věčné proslovy br. Heřmana z Detroit a R. A. Ginsburga. Program obohacen Lyrou.

Deštivé počasí, ač jinak vítané, hrozilo pokazit letošní výroční pout' k pomníku brixenského mučedníka Karla Havlíčka-Borovského v Douglasově parku. Slavnost však, pořádaná pod záštitou Krajského výboru Českého národního sdružení, se pěkně vydařila a četné shromáždění vyslechlo se zájmem proslovy dvou povolaných řečníků, br. Rudolfa Heřmana z Detroit a br. R. A. Ginsburga, zatím co pěvecký sbor Lyra dodal slavnosti ráz důstojnosti zapěním hymen a slavnostního sboru "Sláva Tobě".

Théma obou svrchu jmenovaných řečníků zapadalo do události současné doby. Uměleckou část programu dále vyplnil vybranými rekordy dr. J. E. S. Vojan, hranými před zahájení slavnosti. Přednesy Lyry řídil výpomocný sbormistr Boh. Weirauch. Uvítací proslov měl předseda pořadatelstva br. Fr. Stárek, jenž též představil oba řečníky. Br. Heřman je bývalým čl. konsulem v Japonsku a nynější tajemník Nár. Sdružení v Detroit, Mich. Druhý řečník, br.

Ginsburg, jenž mluvil anglicky, je znám všem chicažským krajanům ze svých časových proslovů při různých národních a spolkových událostech. Program zahájila Lyra hymnou americkou a zakončila jej hymnami československými.

Na slavnost se jako obvykle dostavily krojované delegace předních našich vlasteneckých a národních organizací, s prapory a to čl. legionáři, sokolstvo, Baráčníci, klub Vítězství a Ústředna Moravských Spolků, již zastupovala "královna" ses. Josefina Houpá.

Po vyčerpání programu poděkoval br. Stárek řečníkům, Lyře a všem spolkům za pietní vzpomínku, již věnovali neohroženému bojovníkovi za práva svého lidu, Karlu Havlíčkovi Borovskému, na něhož si mnozí z nás nevzpomenou zase až za rok. Byla to vzpomínka na 88leté výročí našeho národního buditele.

Řeč. br. Rud. Heřmana.

Karel Havlíček Borovský byl, přes to, že dosáhl pouze mladého věku 35 let, tak velkým a vynikajícím mužem na poli vlasteneckém jako politický vůdce, jako žurnalista, jako básník, jako národní mučedník,

že by se našlo sto předmětů, o kterých mluvit o vynikajícím Karlu Havlíčkovi.

My, kteří zde dnes stojíme a vzpomínáme českého muže, který zůstal příkladem příštím generacím svého národa, my jsme vyšli z české kultury, prošli jsme světem a žijeme v kultuře americké. My, kteří pocházíme z malých českých osad anebo měst žijeme nyní v prostředí mrakodrapů milionových měst svobodné Ameriky. Proto my máme možnost posuzovat z této perspektivy, byl-li Karel Havlíček velikým mužem ve smyslu světovém anebo byl-li pouze vynikajícím hrdinou v nižším rámci českého národa.

Havlíček hleděl té nelidské bídě a zotročlosti v Rusku a Polsku do obličeje. Píše o ní: "Že se tam čerti žení, jako to vůbec pánům Polákům k velké cti neslouží, že jejich poddaní Rusíni a Bělorusi, ba téměř i Poláci mnohem hůř z ohledu materiálního bytu se mají, než Rusové u ruských svých pánů." Jako redaktor Národních Novin radí bratrům Jihošlovánům, aby v hroucnosti své prudké krve nedali se zavést k nějakému povstání se zbraní, a přeje si, aby provedli svůj spravedlivý odpor společně s Čechy cestou práva, cestou layální. Zatím utužíme se my dva bratřští kmenové Slované, Jihošlované a Čechoslované, jejichžto přátelství nezištné nepodaří se ani peklu pokaliti, zatím vyrostou naše síly uvědoměním celého národa na takový stupeň, že nebude možno zrádným byrokratům pohrávat s námi."

Co se týče Maďarů, je přesvědčením Havlíčkovo, že Maďary přemoci nelze než pomocí Slovanů. Je tak roztrpčen utlačěním Slováků v Maďarsku, že jim přísahá: "Z ručky do ručky! A nic na ouvěrek!" což nás připomíná na přísahu dnešních ruských partizánů: "Smrt za smrt."

Karel Havlíček věděl, že cesta k osvobození slovanských národů bude dlouhá a trpká. Před sto lety psal takto ve svých novinách: "My nyní žijící jakožto bojovníci pro skutečnou rovnoprávnost národů slovanských, zakoušíme a zakusíme nepochybně ještě mnoho trpkostí, ale vzpomínka, že někdy šťastnější potomkové naši užívající již v plné míře té důstojnosti a těch práv, o které my se nyní přičiňujeme, s vděčností si vzpomínají budou na nás. A tato vzpomínka jest již nyní dostatečnou náhradou za všechny trampoty a hořkosti naše."

Když čteme písmo Havlíčkovo, když čteme knihy o Havlíčkovi, když dnes porovnáme dílo Havlíčkovo, spisy slavných mužů nynější tak zvané velké doby, shledáme, že Karel Havlíček z vesnice Borové v Čechách nejenom ob stojí porovnání s těmito muži, ale zůstane i mezi nimi vynikajícím.

V tomto měsíci byl vyznamenán americký profesor Thomsen státní cenou československou vládou v Londýně. Ve svém díle "Czechoslovakia in European History" píše Thompson o Havlíčkovi jako o prvním moderním žurnalistovi svého národa. Havlíček byl prvním českým novinářem ve statečnosti a vytrvalosti, ve věrnosti trpícím. — Pronásledován rakouskými úřady, zůstal nezlomen ve svém boji o rovnoprávnost českého národa v rámci staré rakouské monarchie. Svým optimismem a vynikajícím sarkasmem vytrval a vzdechl si takto: "Co se svobody tisku týče, není to pravda, že jsme svobodu tisku ztratili, jak si mnohé časopisy nalamentovaly. Pro ortchu peněz a pro čásek žaláře nemusí se ještě éprava zamlčeti. Ten je ztracen, kdo sám v sebe důvěru ztratil."

Havlíček byl mohutnou syntesou všeho, co leží v hlubinách českého člověka. Myšlenky jeho žijí a jsou tak plné síly, že vedou i dnes český národ ve svém nejtěžším boji proti svému starému německému nepříteli.

Havlíček přišel brzo k přesvědčení, že české země mohou žít ve svobodě, když slovanské národy budou zbaveny všech svých vnitřních i cizonárodních utlačitelů. Dokud zůstane Rusko v carském otroctví, dokud zůstanou Poláci v ponižující službě své šlechty, dokud se nechťejí Jihošlované použít k boji jeden proti druhému, nestanou se slovanské národy plnomocnými členy nového evropského řádu, který v roce 1848 začal slibně pokračovat k osvobození potlačených tříd evropských národů.

Jak nadšeně odjel mladý Havlíček do Ruska a jak brzo byl tam zklamán poznáním, že dobrý ruský lid jest bezmocným nářadím svého císaře a svého panstva, světového i církevního. Psal mnoho článků o Rusku. V jednom článku popisuje živě a velmi barevně mohutné procesy a bohoslužby pravoslavné církve na Kremlinském prostoru v Moskvě. Nadšeně se díval 19letý Havlíček ruskému lidu do očí a do duše. Píše však: "Touha po samotě, abych myšlenky své zažít mohl, hnala mne před chrám na prostoru Kremlinskou, a tam jsem hned obrátil zrak svůj na západ k vzdálené drahé otčině české. Podivným dětinským nápadem puzen vyběhl jsem na vysokou věž Ivana Velikého, jako bych odtamtud přes nesmírné planiny ruské a polské chtěl dohlédnouti milé hradby Pražské."

Co se týče polsko-ruských vztahů psal Havlíček: Nikoli ve všeobecném mínění ruském nenávisť proti Polákům neleží. Ted' panuje v celém západním Rusku, v někdejších zemích koruny polské, veliký boj národnosti ruské s polskou, ale to je boj mezi

carskou vládou ruskou s jedné a šlechtou polskou z druhé strany. Národ ve všech těch krajinách polský není, ba naopak má všelijaké příčiny, polskou šlechtu pro veliké útlaky nenáviděti."

Nejlépe předvídal Havlíček situaci ve svém humoristickém časopisu "Šotek", když nechá toho českého kašpárka Šotka složit "examen z Politiky". Citují:

Profesor: Jaké má hranice Rusko?

Šotek: Na východ moře, na sever moře, na jihu a na západu . . . na jihu a na západu se nyní nedají ještě udat.

Profesor: Jaké pak má hranice sjednocené Německo?

Šotek: Sjednocené Německo nemá žádných hranic, protože by Němci do něho rádi sebrali všechno, co oči jejich vidí.

Profesor: Jaké ale bude mít hranice?

Šotek: Takové, jaké mu po Rusích zbudou.

Havlíček byl proti lacinému vlastenčení. Poukázal na to, že v dějinách národů národ, jenž nad jiným národem zvítězil, podmaněnému vnucoval své státní zřízení, své náboženství, svůj jazyk a že se poddaný rád ve všem dle pána svého řídí, chtěje se mu tak vyrovnati. Ovšem, praví Havlíček, abychom mohli porovnávat, musíme mimo své i jiné viděti. Tím také vzrůstá, pokud národ národu nepřekáží, nejkrásnější ze všech národních cností, snášenlivost."

Mírumilovný Karel Havlíček Borovský svoji čistou láskou k českému národu bojoval však zuby nehty proti věčnému, neúprosnému nepříteli Slovanů, proti Němcům. Jak cítíme s ním ve své modlitbě: "Dovol mi v oku svém sjednotit zuřivost veškerých jinochů českých. Dovol mi překročiti meze síly své a dovol mi mysliti jen na chvíli, jak drtím v rukou všem našim vrahům najednou hlavy a prsa, jen jedno, jen jediné okamžení!" A když se již modlíme s naším velkým Havlíčkem, nechť mně ukončit svoji vzpomínku na toho našeho národního hrdinu další modlitbou Havlíčkovou: "Dej nám setrvalost v pracích a požehnej vše, co započíná čistá láska k slávě velikých otců našich."

Jak viděti, uchýlil se br. Heřman od obvyklého probírání životopisu Karla Havlíčka Borovského a velice se tím svým posluchačům zavděčil, jak dosvědčil bohatý potlesk, kterým byl odměněn.

HAVLÍČEK MLUVÍ K DNEŠKU.

První a nejhlavnější péče naše musí být o národnost, o jazyk. Největší svoboda bez národnosti není nic — co pomohla našim Slovákům svoboda uherská! . . . Ztracená politická svoboda jednou ranou, jednou chvílí opět nabýti se může, ztracená národnost ale již nikdy a potlačená velmi těžce, takže národ na takovou ránu často mnohá století postonává, nemoha ani docela zahynouti a v jiný národ se přetvořiti, aniž již dokonalých sil nabýti . . .

*

Je něco na tom, když se říká, že lid není ještě k svobodě dospělý a zralý a neznámená to ovšem, jako říkají reakcionáři, že by některý třeba sebe méně vzdělaný národ svobodu a právo jemu udělené nesnesl, ale znamená to tolik, že lid nevzdělaný nebo málo vzdělaný nebo mravně zkažený nedovede sobě svobodu a právo vydobyti nebo náhodou vydobyté zachovati.

Poučování lidu, otvírání očí jeho, přivýkání ke čtení atd. nenese sice hned veliké následky do očí bijící, ale ve skutečnosti je to péče jen jediná jistá a bezpečná cesta k svobodě a rovnoprávnosti.

Svobodomyšlní lidé jsou veliká patrná většina v zemi, co jim tedy schází, aby uskutečnili svá práva? Nic než uvědomění svých sil, vzdělanost, svornost, zdravý smysl, opatrnosta dobré použití okolností.

Svoboda se nedá vykřičet, vyplatat ani vylamentovat, jen z ruky pilné naděje kvitne!

*

Když některý muž, mající zásluhy o národ a dokázavší již mnohými způsoby své upřímné vlastenectví, v některé věci jiné projevuje smýšlení než vyvaruje se, abyste ho hned proto za nějakého zrádce považovali, abyste hned nějakou hanebnou nebo sprostou příčinu této jeho myšlenky nehledali. Přejte každému jeho osobní přesvědčení v některých věcech, neb možná není, aby všichni lidé smýšleli o všech věcech docela stejně jako podle komanda. Neházejme na ně kamením, neoplácejme jim nevděkem a urážkami a nepotvrzujeme staré přísloví a pravidlo, že národové jsou obyčejně nevďeční ke svým zasloužilým mužům. Ovšem, žádný vlastenec a opravdový syn svého národa nedá se ani žádným nevďekem odstrčiti a odehnati od plnění svých povinností k národu. Avšak, jak trpký musí být cit takového muže, který beze vší odměny jen z pouhé oddanosti pro vás tak dlouho pracoval a kterému pak za to zaplatíte místo lásky a vážnosti nadávkami a hrubými podezřeními! Nechceme, aby někdo špatně rozuměl, jako bychom snad žádali

FOR VICTORY . . .

United States War

Bonds and Stamps . . .

slepon důvěru! Slepá důvěra nesluší žádnému rozumnému muži, a ani v Boha nemá mít sleponu, nýbrž rozumnou důvěru, totiž přesvědčení, že s námi žádný zlý úmysl mít nemůže. Veliký ale je rozdíl mezi sleponou důvěrou a lehkomyšlným osočováním zasloužilých mužů proto, že v některé věci jsou jiného mínění.

*

Uznáváme jenom dvojí náboženství, totiž pravé a nepravé, pravdivé a falešné. Právým náboženstvím jmenujeme to, které ten, kdo je veřejně před světem vyznává, také skutečně v srdci svém potají věří, nepravé náboženství čili falešné je každé, které se jen před světem ukazuje, ale v srdci nevěří. Mnohem důležitější a užitečnější jest tento rozdíl činiti v náboženství, nežli jak se to dosud děje podle církvi . . . Pro pravé náboženství nastane teprve tenkrát nejpriznivější doba, až bude největší snášlivost, až náboženství zcela odtrženo bude od veřejných státních záležitostí a stane se v každém ohledu záležitostí jen osobní. Pokud se světské moci míchají do záležitostí božích, pokud to nese světské užitky, když se kdo k jistému náboženství přiznává, potud také pravé náboženství bude vždy ujmu trpěti, neboť pokrytci, kteří sami nic nevěří, budou ve jménu náboženství pronásledovati poctivé lidi, kteří něčemu věří.

Tak jako já sám nechci od své víry, od svého přesvědčení upustiti, a tak jako by mne bolelo, kdyby mne někdo pro takové mé upřímné přesvědčení tupil a pronásledoval, tak také co člověk spravedlivý a poctivý nemohu k tomu připustiti, aby jiný byl tupen a pronásledován pro svou víru. To není lhostejnost ve víře, to je jen snášlivost.

*

Na svém dobrém právu všude pevně stůjte a pamatujte si, že kdo své právo dobrovolně zadává, nejen sobě, nýbrž i jiným škodí. I když se jinému vašemu spoluobčanu bezpráví děje, pamatujte se mu ozvati; pomyslete si: dnes mně, zítra tobě.

Lidé pražádných bojů a nesnázi nepotřebují k tomu, aby byli úplně svobodní a aby měli právní a dobrou vládu; k tomu nic jiného zapotřebí není, nežli aby každý řekl jen: to chci, to nechci. Ale aby toto bylo možné, musí ještě všeobecné vzdělání mnohem dále pokročiti, než nyní jest, kdežto pozorujeme, že lidé ze zaslepenosti buď sami proti svému prospěchu jednají nebo dokonce nic nečiníce a o své veřejné záležitosti se ani dost málo nestarajíce, podrobují se každému, kdo s nimi strká.

Při každém novém vypuknutí a utlačení revoluce vždy něco získá a samovláda vždy něco ztratí. Pročež také přítel pokroku, přítel lidskosti s jakýmsi utěšeným vědomím snáší trpkou reakci absolutistů dobře věda, že navzdor tomu přece dobrá věc pokročila a pokračuje ne sice tak rychle a pohodlně, jak bychom si přáli, ale jistě.

*

Byl by již čas, aby nám to naše vlastnění ráčilo konečně z úst vjeti do rukou a do těla, abychom totiž více z lásky pro svůj národ jednali než o této lásce mluvili, neboť pro samé povzbuzování k vlastnictví zapomínáme na vzdělání národa. Bud' napřed každý našinec sám přičinlivý, pracovitý, čestný a vzdělaný člověk a pak teprve vlastenec. Člověk, který se, páchaje špatné kousky, nade svou vlastní cti zapomíná, kterak může vyhledávat čest národa? — Prává demokracie záleží v tom, abychom se nevypínali nad nižší než jsme sami; každý musí začít s demokracií sám u sebe a pak to půjde.

*

Nejdůležitější věc pro zachování a důstojnost národnosti naší je spojení celého národa československého ve svazek jeden, abychom tak s celou společnou silou svou státi mohli proti nepřátelům svým a proti všelikému nebezpečství.

*

Jakožto liberální a o rovnoprávnost bojující lidé nemůžeme být proti židům. Ovšemže očekávatí nelze, aby snad po pouhém prohlášení rovnoprávnosti hned všichni židé svého starého Adama svlékli a všemi ctnostmi svobodných a rovněž oprávněných občanů svtili: co čas zkazil, zase čas napraví. Přispívejme jen i my sami k této reformě židovstva, chovejme se také skutečně i v životě ke svým israelitským spoluobčanům tak jako k rovněž oprávněným, netupme je, nesnižujeme je, nesuzujeme je žádným způsobem, a zůstaly-li na nich lpěti ještě mnohé známé obyčeje z předešlého času, snášeje je zatím, jsouce pamětlivi příčin jejich. Ostatně mají to křesťané vždy jen ve vlastní moci, aby se proti všemu tomu, co se obyčejně nechvalitebně židům připisuje, ubránili. Jestli jsme skutečně tak bídný a ničemný národ, aby nás několik tisíc židů ve všech obchodech atd. přehnal a předělalo, věru nestojíme ani za politování. Avšak není tomu tak a přesvědčíme se brzy, že emancipace židů v celku nám prospěla, jakož musí prospěti každá spravedlivá věc. At' si mluví kdo chce co chce, nespravedlivé jest každé politické utiskování.

PRVNÍ ZÁJEZD ČOS. DO AMERIKY.

V měsíci srpnu před 35 lety, roku 1909, zavítalo Sokolstvo ze staré vlasti do Ameriky ku sletu Nár. Jednoty Sokolské.

Byla to první výprava vedená starostou České obce sokolské, br. Dr. Jos. Scheinerm, se vzorným družstvem vynikajících přeborníků (jako Fr. Erben, Čada, Seidl, Honzátko, Starý, Steiner, Svoboda, Sal a mezi nimi pak náš zasloužilý cvičitel Franta Machovský, který potom působil v Cedar Rapidsích, Ia., kde po dlouholeté úspěšné práci dokončil svoji plodnou životní pout'.

Mimo vzorného družstva vedle br. Scheinera byl v delegaci místostarosta ČOS. br. Dr. A. Novotný a mnoho vynikajících průmyslníků a odborníků, kteří přišli do Ameriky, aby zde vystihli poměry hospodářské a sociální.

Delegace po zastávce v New Yorku, Clevelandu, Detroitu přijela do Chicaga 25. srpna, kde byla uvítána špalírem "modrých a červených" Sokolů a Sokolic a odvezena do hotelu, tehdejšího Kaiserhofu.

K největšímu projevu došlo ve čtvrtek večer, dne 26. srpna ve středisku české kolonie v Chicagu, kde ulice tonuly v moři světél a praporů a záplavou českého lidu, vítajícího nadšeně zámořské Sokoly ze staré otčiny. Byly to okamžiky plné všeobecné radosti a pásoty.

Uvítání hostů konalo se v dvoraně Plzeňského Sokola všemi zástupci slovanských organizací sokolských: za Nár. Jed. Sokolskou promluvil starosta br. Karel Hrbek, za župu Fuegner-Tyršovu br. Jarka Košar, za Děd. Amer. Sokoly br. E. Voska, za Poláky br. St. Osada, za Chorvaty br. Gazdič, za Plz. Sokolice ses. Fialová.

Ve dnech 27. a 28. srpna konány závody a v neděli 29. srpna veřejné cvičení v bývalém Lawndale Parku, jemuž předcházela velkolepý průvod Sokolstva, všechny Slovany zahrnující.

V pondělí, 30. srpna dopoledne zahájen byl sněm sokolský, na němž jednáno bylo o utvoření Svazu Slovanského Sokolstva v Americe a na nějž všichni předáci sokolští i veřejnost pohlížela s přirozeným zájmem, ježto od výsledku jeho očekávala se společná práce všeho Sokolstva pod jedním praporem na prospěch české i slovanské věci v Americe pro doby budoucí.

Jelikož s přípravami ku sletu, závodům a uvítání českého poselstva nebylo žádných předběžných porad, přijat návrh dr. Scheinera, aby napřed bylo docíleno sloučení českého Sokolstva a na základě jeho pak byl by utvořen Slovanský Svaz.

Tři organisace české: Nár. Jednota Sokolská, Župa Fuegner-Tyršova a Jed. Děd. Amer. Sokolů měly upravit články stanov N. J. S. tak, aby všechna tři tělesa se zachováni zásad a kroje mohla vstoupiti v jednu Českou obec sokolskou. Návrhy měly býti podány do jednoho měsíce k rukoum starosty N. J. S. a uveřejněny ve všech třezech orgánech sokolských, aby o nich všemi jednotami bylo pojednáno. Sněm skončil o polednách za všeobecné bratrské nálady a nadšení a všichni účastníci a hosté zasedli ku hostině, kterou upravily s velikou péčí Sokolice Župy Fuegner-Tyršovy v Plzeňském Parku.

Odpoledne o 3. hod. pořádáno veřejné cvičení Župy Fuegner-Tyršovy v parku Svat. Čecha s volným vstupem tisíce diváků, zástupci parkovní rady a hosty. Cvičení bylo opakováním předešlého dne a při něm vystoupilo vzorné družstvo Č.O.S. na bradlech a koni na šíř vedením br. Fr. Erbeny. Po skončení ubíral se mohutný průvod sokolský ku večerní veselici do Parku Plzeňského Pivovaru, kde byla připravena sokolicemi bohatá večeře pro hosty a po ní odevzdal starosta br. Jarka Košar případnými slovy dar Župy v obnosu 1,250 korun ve prospěch ohrožených menšin v Čechách do rukou starosty Č.O.S. br. Scheinera, který vzletnými slovy v uznání dosavadní práce odevzdal Župě plaketu Čes. obce sokolské.

Po večeri následoval bohatý program a zástupci slovanských sdružení zasedli k poradě o utvoření Svazu Slov. Sokolstva. Dr. Scheiner navrhl stanovy, jež jednohlasně přijaty a na výbor zvolen za Čechy br. Jos. Čermák a Jar. Košar, za Poláky Stan. Osada, za Chorvaty A. Gazdič a za Slováky Ant. Petr, za Děd. Sok. E. Voska.

Výboru dána plná moc učiniti kroky v zájmu českého sloučení a po výsledku jeho ihned utvořit Svaz. Ale po odjezdu hostů Č.O.S. do staré vlasti prchlo všechno nadšení a ku tak pracně projektovanému úplnému sloučení všeho Sokolstva v Americe nedošlo. Proč? O tom bylo již psáno několikrát.

Při všech slučovacích pokusech vždy se projevila příslovečná nesvornost Slovanů, která v dějinách tak často přivodila pád.

Nejsou dvě pravdy — pravda je pouze jedna. Pravda je jen vědecká, ověřená kritikou a odůvodněná; "náboženství" moderního člověka musí spočívat na PRAVDĚ VĚDECKÉ. — Masaryk.

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

"Starí junáci."

"Starí junáci" — snad je to nevhodný název — lépe "sokolští junáci", neboť starí jsou pouze lety, ale duchem jsou mladí a tělesně zdatní. To jsou všichni naši bratři, kteří nastoupili do tělocvičen na místa borců jsoucích v armádě. A tito starší bratři cvičí v několika jednotách. Mělo by jich být více. Měli by cvičit ve všech našich tělocvičnách. Tam, kde nastoupili vyplnit prodlé řady sokolských cvičenců je život a ruch. Činnost tělocvičná neuvádá a hnízdo sokolí je teplé — je připraveno přijmouti vítězné junáky, až se vrátí z bojišť, kde dnes se bijí za svobodu národů a své vlasti.

Bez hluku a oznamování, na prvou výzvu, nastoupili racinští "junáci" do tělocvičny. Cvičili pilně. Ukázky výcviku uměli podat i veřejnosti. Vystoupili na sletu župy Střední již loňského roku, viděli jsme je cvičit na jubilejní slavnosti Sokola v Milwaukee, Wis., cvičili na veřejném své jednoty. Udržují si svůj družný život i mimo cvičení. Dovedou prožítí a využití chvil v Sokole. Nejstarší br. Kaiser má svá 74 léta, ale je pružný, čilý a hbitý cvičenec. Nejmladší je dost přes 40 let. Ti mezi nimi, dle stáří, nehledí na svá léta, ale "junácky" udržují krok a při výkonech nikdy nejsou pozadu. Je to pěkná sokolská četa "junáků", jak je na obrázku vidíte. Chybuje pouze dobrý cvičenec br. Jos. Buraň.

V Clevelandu, v Sokole Tyrš, viděl jsem pěknou četú junáků. Cvičí pod vedením br. Čecha. Cvičí, hrají "Voley ball", zpívají a to nejčastěji svoji vlastní pochodovou, bujarou píseň, až se síň otrásá. Kázeň u nich je vzorná, přímo přísná a jednání tak

upřímné, bratrské, opravdu sokolské. Někdy ani u mladších neviděl jsem tu přesnost pohybů při prostných a ten pěkný pružný krok. Tak to má být. Je to otevřené volání k následování. Když jsem četl, že tito junáci a též z jiných clevelandských jednot cvičili na veřejném podniku župy, tak jsem si představil, že prostná musela být provedena vzorně. A skutečně byla! Jen dál a výš — nepovolte! Vytrvejte, clevelandští "junáci"!

Též v New Yorku cvičí starší bratři. Vedení "Dne tělesné zdatnosti", veliké to slavnosti pořádané v květnu v New Yorku, pochvalně se zmiňuje o vystoupení starších bratří. Bylo to technicky přesné a jednotlivci svědomitě provedené číslo, jež bylo ozdobou celého programu. Řekne se, že to nejde, aby starší cvičili, ale když jsou zde vzory, jako New York, Cleveland, Racine, Chicago, proč to nejde také jinde?!

Na konec jsem si nechal Chicago a okolí. Na župním sletu vystoupili borci. Kolik těch borců bylo pod vojenská leta spočítal jsem na prstech jedné ruky. Všichni ti cvičenci byli v letech "starších junáků." Ano, byli to borci, kdysi zvučných jmen, na slovo vzatí závodníci a vynikající nářadovci i atleti a ti opět — někteří však cvičí nepřetržitě — stáli na cvičišti, aby dokázali veřejnosti, že Sokol nestárne. Jsou to bratři Sokola Slávského, Havlíček-Tyrš, Chicago a jiní. Chicago a okolí je středisko sokolského života v Americe. Řady starších cvičenců jistě letos zmohutní i zde!

Do šiku! Nastupte do tělocvičen všichni, kteří máte chvilku času a dobré zdraví! Posilte řady našich bratří! Neodkládejte — nastupte ihned!

Jarka Jelínek.

Dr. Miroslav Tyrš.

Vhodný proslov v srpnu, k výročí tragického skonu zakladatele Sokolstva.

Tvůrce a zakladatel Sokolstva byl Dr. Miroslav Tyrš. Člověk vysoce vzdělaný, osvícený, ušlechtilý, který dal nejen svému národu, ale celému světu nejhodnotnější výchovný systém tělocvičný v naprosté harmonii s výchovou ducha, mravu a národního uvědomění. Tělesná výchova starého Recka, jejíž studii se obíral, byla mu vzorem. Poznal z vlastní zkušenosti před-

nosti i slabiny výchovy německých turnérů dle systému Jahnova i výchovy švédské dle Petra Linga. Vytvořil však dílo větší — pevné. Cílem mu bylo povznést národ k tělesné a duševní zdatnosti při dobrovolné kázni. Úzce spojil k sokolství lásku k vlasti, k svobodě národa, výchovu k bratrství.

Tyrš narodil se 17. září 1832, v městě

Děčině v Čechách. Studoval na universitě pražské právníctví, pak filosofii. Zabýval se vědami přírodními, fysikou, chemií, anatomii a se zálibou studoval estetiku. Studium antických spisovatelů a vědátorů zanítil se láskou k starým Řekům, tím také ke gymnastice, jejíž blahodárné účinky jevíly se na krásných postavách řecké antiky a kde všude v historii prozařovala láska k vlasti.

Prakticky využíval tělocviku pro sebe a vynikal ve všech oborech gymnastiky i sportu své doby. Byl cvičitelem na těl. ústavu Jana Malypetra v Praze. Přesvědčil vlastence a nadšence české, své přátele, o možnosti založení tělocvičného spolku, v němž vedle tělocviku by pěstovány byly duchovní a mravní hodnoty člověka na podkladě národním. Tak dne 16. února 1862 byl utvořením prvního tělocvičného spolku dán základ SOKOLU, který vzrostl na organizaci světovou.

Tyrš byl prvním náčelníkem a místostarostou. Pro praktické cvičení vytvořil původní názvosloví, s nímž se nemůže měřit žádné názvosloví jiné. Uspořádal v knize

"Základové tělocviku" vědu tělovýchovnou ve svérázný system tělocvičný, jenž nazýván je Tyršův system (soustava) a též sokolská soustava. Toto Tyršovo uspořádání je přímo obdivuhodné a precísní. Založil časopis "Sokol", měsíční revui. V úvodním článku v této revui "Náš úkol, směr a cíl" skvělými slovy vyjadřuje poslání vznesené myšlenky sokolské v národě.

Tyrš napsal četná díla tělocvičná a ideová. Plných dvacet let zasvětil až do svého skonu svůj život národu a Sokolu.

Mimo to byl profesorem na universitě a technice. Spisovatelem a kritikem v oboru krasovědy a umění. Poslancem na českém sněmu. Vedl jako náčelník první sokolský slet 1882 v Praze. Vychoval národu zdravé pokolení a postaral se i o výborné následovníky-učitele. Po těžké a vysilující práci hledal osvěžení a načerpání sil v Oetzu, v Alpách tyrolských, kde našel v dravých vlnách řeky Achy předčasný hrob 8. srpna 1884. Tragický konec velikého tvůrce Sokolství je zastřen rouškou tajemství alpských hor. Pohřben je na Olšanech v Praze.

Výsledky zkoušek zdatnosti AOS. 1944.

Provedením zkoušek zdatnosti v jednotách AOS., chtěli jsme nejen vzbudit vyšší zájem u mládeže a členstva o tělocvik, ale také a hlavně zjistiti tělesnou zdatnost.

Požadavky pro výši různých výkonů byly celkem úměrné, ba snad někde poněkud vyšší. Byly však rozhodně všestranné, neboť, kdo chtěl získati emblem zdatnosti AOS. musel všestranně ovládati různé výkony těl. a též ideové.

Do zkoušek zahrnuty byly všechny třídy v našich tělocvičnách. Provedení připadlo na bedra cvičitelstvu.

Zájem o zkoušky rozvinul se až měsíc před lhůtou danou pro závěr. Mnoho jednot vyžádalo si formuláře, ale skutečnost ukazuje, že ne všechny provedly zkoušky.

Proč? První odpověď zní, že cvičitel(ka) nestačila úplně zkoušky se všemi cvičícími provést, v čemž na závalu byla i nepravidelná návštěva hodin cvičebních. Ani v župě Střední, která místo obvyklých závodů ženských tříd určila provést zkoušky zdatnosti povinně, neuskutečnily všechny jednoty tento podnik. Za druhé někde nedošlo k úplnému provedení v určitých předmětech jako: veslování, plavání, ba i ručkování (nebyl prý žebřík v tělocvičně, který mohl býti nahrazen trámcem neb jinak). Hlavní závada byla, že dosti značný počet cvičících zkoušky nedokončil, což snižuje % výsledky celkové.

Hlavní však odpověď zněla, že cvičitel pro různé jiné podniky nemohl se odhodlati ku zkouškám.

Jisté je, že při dobré vůli se všechny překážky mohly překonat. Proto obzvláště potěšuje snaha těch cvičitelů a cvičitelek, kteří vložili svoje úsilí, čas a práci, aby daný úkol splnili.

Zajímavé je i stáří těch, kteří podstoupili zkoušky: Nejstarší je bratr Adolf Průcha z Cedar Rapids svými 63 lety. Úspěšně se zúčastnil, pouze nezkoušel plavání na 100 yd. a běh na 1 míli. Pak je zde bratr Joe Chmeliček, 53 roky starý, br. Geo. Souček 47, Ed. Holander 45 a několik jiných borců od stejné jednoty. Ostatní třídy zařazeny byly dle určených hranic věkových. Pouze u třídy žákyň objevuje se uchazečka o emblem zdatnosti Caroline Nepilová ze Sokola Tábor, Berwyn, Ill., 4½ roku stará, která má zaznamenanu 100% návštěvu cvičení a provedla dva předměty a zodpověděla 3 ideové otázky. Toto zaznamenávám mimochodem a bez poznámky.

Potěšují i připojené poznámky cvičitelů. Tak v Sokole Tábor 7 roku stará žákyň Blanche Kos, dceruška bývalé kursistky AOS. úspěšně zúčastnila se zkoušek, neboť s maminkou cvičí doma na dvoře, ale jinak velmi pravidelně v Sokole, kam dochází pěšky 2 míle.

Příčiny, proč někde nebylo docíleno přes

85% ve zkouškách ukazují nám slabiny. U dorostenců jsou to dva výmyky na hrazdě opakově ze svisu a běh na 1 míli za 6 minut. — U žáků byl to šplh a skok dal. Žákyně měly nesnáze při zkoušce z jízdy na bicycle. Dorostenky částečně při skoku dal. s místa. Totéž ženy. Opáčně v některých předmětech jeví se výkony nadprůměrné, ojedinělé i rekordní.

Ukončení zkoušek stanoveno bylo do 15. června 1944, ale náčelnictvo AOS. připustilo přijmouti i výsledky zaslané do 21. června, kdy se konala schůze náčelnictva a o těch, kteří poslali výsledky do konce června, bude zvlášť jednáno, zdali budou vzaty do celku.

Emblem zdatnosti AOS. vydán bude všem cvičicím, kteří docílili nejméně 85% zdatnosti z předepsaných předmětů.

Župa Střední AOS. drží primát, co do počtu účasti na zkouškách.

Zkoušky provedly jednoty: Sokol "Americký", Chicago: dorostenky a ženy. Sokolice Berwyn: žákyně, dorostenky, ženy. Sokol Chicago: žákyně, dorostenky, ženy, žáci a dorostenci. Sokol Havlíček-Tyrš: žákyně, dorostenky, ženy a dorostenci. Sokol Slávský: ženy. Sokol Tábor, Berwyn: žákyně, dorostenky a dorostenci. Sokol Town of Lake: ženy a dorostenci.

Župa Severovýchodní AOS. zastoupena byla třemi jednotami: Sokol "Tyrš", Cleveland: žákyně, žáci a dorostenci. Sokol "Nová Vlast", Clev.: dorostenky a ženy. Sokol Detroit, Mich.: žákyně, dorostenky a ženy.

Župa Západní AOS., pouze Sokolem Cedar Rapidským: dorostenci a muži ve dvou třídách dle stáří.

Žákyně se zúčastnily ze 6 jednot. Dorostenky z 8 jednot. Ženy z 8 jednot. Žáci ze 2 jednot. Dorostenci ze 6 jednot. Muži z 1 jednoty.

Jednoty župy Východní, Severní, Jižní a Pacifické vůbec zkoušky neprovedly ač se některé omluvily a vysvětlily příčiny.

Počet zúčastněných na zkouškách:

Žákyně: 150. — 100% docílilo 27 — nad 85%, které obdrží emblem, 76.

Dorostenky: 93. — 100% — 19. — Nad 85% celkem 50 dorostenek.

Ženy: 118. — 100% — 61. — Nad 85% celkem 85 žen.

Žáci: 28. — Emblem obdrží 19.

Dorostenci: 119. — 100% docílilo 23. Nad 85% celkem 62 dorostenců.

Muži: 11. — Prošlo zkouškou 9. Doporučeno udělit emblem všem.

CELKOVÝ PŘEHLED.

JEDNOTA:

	Žákyně	Emblem obdrží	Dorostenky	Emblem obdrží	Ženy	Emblem obdrží	Žáci	Emblem obdrží	Dorostenci	Emblem obdrží	Muži	Emblem obdrží	Jednota získává celkem emblemů
Župa Střední AOS.:													
T. J. S. Americký, Chicago.....	...	...	10	2	8	5	...	...	...	...	...	...	7
T. J. S. Berwyn	19	7	11	1	15	12	...	...	...	...	...	...	20
T. J. S. Chicago	18	12	14	13	20	15	11	7	16	12	...	...	59
T. J. S. Havlíček-Tyrš, Chgo.	37	21	29	16	26	23	...	...	18	7	...	...	67
T. J. S. Slávský, Cicero, Ill.....	...	...	...	...	13	10	...	...	...	...	...	...	10
T. J. S. Tábor, Berwyn, Ill.....	31	22	7	6	...	...	...	...	13	7	...	...	35
T. J. S. Town of Lake, Chgo.	...	...	8	6	6	2	...	...	9	3	...	...	11
													209
Župa Severovýchodní AOS.:													
T. J. S. Tyrš, Cleveland.....	28	7	...	...	...	...	17	13	54	28	...	...	48
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland	...	...	6	3	14	11	...	...	...	...	...	...	14
T. J. S. Detroit, Mich.	17	4	8	3	16	10	...	...	...	...	...	...	17
													79
Župa Západní AOS.:													
T. J. S. Cedar Rapids, Ia.....	...	...	...	...	...	...	...	...	9	5	11	11	16
													16

Župa Střední AOS. získává emblemů	209
Župa Severovýchodní AOS. získává emblemů	79
Župa Západní AOS. získává emblemů	16

304

Zkoušek zúčastnilo se 519 cvičicích. Nad 85% získalo 304 cvičicích, kteří obdrželi emblem zdatnosti Americké obce sokolské za rok 1944.

Učitelskému sboru a všem posluchačům cvičitelské školy AOS.

Sestry a bratři:

Přijměte můj vřelý dík za milou vzpomínku, věnovanou mi při ukončení školy. Doufám, že Vaši učitelé — a já s nimi — budeme o Vás záhy čísti, že na základech

získaných pilně budujete dále a stáváte se šířiteli učení tak důležitého, které dle přání našeho zakladatele činiti má lidstvo dokonalejším jak po stránce mravní, tak i tělesné. To Vám přeje Váš upřímný

Jos. Čermák.

Žáci a učitelé cvičitelské školy AOS. v Algonquin, Ill., 1944.

Cvičitelská škola AOS.

Citelný nedostatek cvičitelstva je pocítován ve všech našich jednotách. Tělocvičny bez vedoucích zaznamenávají značný pokles návštěvy hodin cvičebních a v některých župách jeví se úplný úpadek, neboť není cvičitelů. Ve snaze zabránit tomuto poklesu a udržeti tělocvičny v činnosti přes období válečné, pořádány jsou školy pro cvičitelstvo.

Jedna z nich konala se od 2.—16. července v Algonquin, Ill. Posluchačů bylo celkem 43. Ze župy Střední AOS. 17 děvčat a 13 chlapců. Ze župy Západní AOS. 9 žen a 4 muži. Děvčata měla početní převahu — 26 — a chlapců 17.

Účastníci školy byli většinou z řad našeho dorostu. 19 dorostenek ve stáří 15—17 let a 15 chlapců od 15—18 roků. Mimo to 7 sester členek a 2 bratři. Nejstarší posluchač byl bratr, který si šel zopakovat, již po třetí sokolské učení do kursu. Byl 42 roky star. S ohledem na rozdíl věkový, zejména na mladé posluchače z dorostu, jeví se i výsledek školy v prospěchu. Je téměř nutné, aby mladí účastníci školy dostali možnost prakticky své poznatky uplatnit a příště opět zúčastnili se sokolského kursu,

neboť za dva týdny nelze nejen naučiti, ale také zužitkovati učební látku, což jistě každý pochopí. Naopak ti, kteří již prošli školou cvičitelskou v minulosti, neb měli praxi z tělocvičny potvrdili v tomto kursu, jak byl pro ně významný. Jistě přinesou mnoho dobra při vedení svým jednotám.

Všeobecně, pilnost všech byla nadprůměrná. Většinou výborná, ve snaze naučiti se co nejvíce. Výsledek školy je velmi dobrý s ohledem na mladé posluchače a u členstva přímo exelentní.

Překvapuje znalost češtiny. Všichni, mimo jedné dorostenky, rozuměli a mluvili plynule česky. 50% ovládalo jazyk český i písmem, zde někteří velmi dobře. Přednášky byly české i anglické.

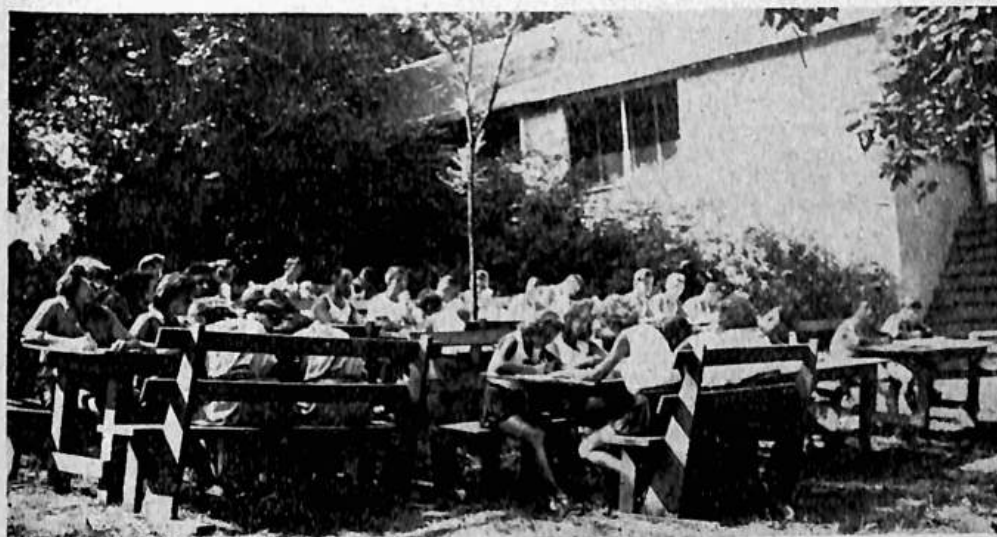
Kázeň vzorná, nikde neporušená. Ochota k spolupráci a poměr jeden k druhému opravdu potěšující, budící dojem spřádané rodiny.

Zdravotní stav velmi dobrý. Úraz při cvičení ve škole se nestal žádný. Pouze: menší infekce nohy od otlačení botou, již před kursem, 1 řez na noze, 1 namoženina při skoku do vody, 1 onemocnění již na cestě do kursu. Vše prošlo bez následků a

domů odcházeli všichni při plném zdraví, otužení vzduchem, cvičením i výbornou stravou.

Kurs byl zahájen v neděli 2. července vztýčením americké vlajky a vzdáním pocty. Pak zapěna hymna a proneseny proslovy. Vyučování neslo se bystře dle rozvrhu: Soustava sokolská, teorie a praxe, metoda, praktický výcvik nářad'o'v'y i míčové a jiné hry, plavání, záchrana, zdravot-

obce. Planový doprovod ku zpěvu ochotně obstarala s. Marie Konečný, náčelnice župy Střední. Zdravotní přednášky měl br. Dr. Otto Nosek. Hygienické přednášky mimo to měl br. Šimon, který vysvětloval i atletiku. Učitelé vykonali velmi dobrou práci, neboť posluchači se zájmem sledovali přednášky a dle toho ukazuje se i dobrý výsledek školy. Učitelům patří uznání a dík.

Kursisté při písemné zkoušce.

nické přednášky, fyziologie, ideové přednášky, vycházky, zpěv atd. Nástup ráno, po úklidu osobním a v ložnicích, v 7:30, někdy dříve na signál. Ranní cvičení, pořad'ová, neb vycházka spojená s pochodovým cvičením. V 8 hodin vydatná snídaně. Pak učení dle rozvrhu do 12 hodin. Oběd a od 1:30 do 6 večer vyučování znovu s přestávkou pro koupání v řece. Od 8—10 večer pravidelné přednášky vzdělávací, večery s programem vzdělávacím, zábavním, čtyřikrát film sokolský a sportovní, též večer společenský a jednou táborový oheň. Zpěv každý den. Vytrvalci cvičili i ve volných chvílích na nářadí, neb měli utkání v míčových hrách. Proslovům věnována zvláštní pozornost.

Učitelé: vedoucí školy br. Jarka Jelínek. První týden pomáhal vyučovat br. Ed. Línhart, druhý týden br. Josef Šimon, oba členové náčelnictva AOS. V sobotu a o svátcích učila tance s. Kata Danková, náčelnice AOS. a v neděli vyučovala hry s. Betty Prenerová, místonáčelnice AOS. Vzdělávací část a proslovy vedl náčelník obce a vypomáhal br. V. Konečný, jednatel

škola vzbudila pozornost i v sokolské veřejnosti. Návštěvníci se zájmem pozorovali činnost ve škole a ruch v táboře. Bylo to mnoho bratří a sester, zejména otců a matek kursistů, že nelze všechny vyjmenovat. Za AOS. přijel br. starosta K. M. Prchal, který promluvil ke kursistům nadšeně a po sokolsky. Dostavil se i starosta župy Střední br. B. Vaněk. Kurs pozdravila za župu Střední náčelnice s. Konečná. Zdravici pronesla i sestra a br. Macich, Standa Matoška, bývalý cvičitel AOS., starosta Sokola Chicago br. Petřík, a řada jiných činovníků jednot. Dostavili se i členové a členky náčelnictva AOS. Školu navštívil a pozdravil i výbor tábora Č.S.A. bratří Horák, Prokeš a Jára, kterým bylo vřele poděkováno za to, že tento překrásný koutek tábora byl sokolstvu pro školu propůjčen. Tři dny sledoval život školy br. Lata. Dvakrát navštívil školu br. Jos. Žitný, bývalý a dlouholetý člen náčelnictva AOS., který pronesl zdravici. Jednatelka náčelnictva AOS. byla častým hostem a pomohla, kde byla třeba, právě tak i sestra Josefina Holek.

Vzácnou přítomností poctil kurs generální konsul čs. republiky, br. Jaroslav Hnízdo, který promluvil k žákům, ochotně předvedl film posledního sletu v Praze a pak druhý den školu sám vzal do filmu. Byli jsme jeho návštěvou potěšeni.

Pozdravy došly od: br. Kopeckého, náč. župy Západní, br. Krátkého, náč. župy Severovýchodní, br. Josefa Kosa, náčelníka župy Jižní a bývalého cvičitele AOS., který na všech dřívějších školách vyučoval, od sestry Betty Klimow za školu STJS., která se konala ve stejný čas ve Wisconsinu, od br. Posavce, br. Polehny ze Cedar Rapids, který k pozdravu připojil bedničku výborných uzenin, dále od br. J. Konečného, syna jednatele AOS. nacházejícího se v armádě. Krásný pozdrav a vzpomínku zaslala bývalá kursistka a náčelnice jednoty sestra Milada Smutný, která koná svoji vlasteneckou povinnost v sboru WAC.

Pozdravy ze školy zaslány byly: bratru Jos. Čermákovi, na kterého vždy cvičitelské školy vzpomínají, dále předsednictvu americké obce sokolské, župě Střední a župě západní, též cvičitelské škole STJS. na Potter Lake, Wis.

Stravování posluchačů školy bylo výborné a vydatné. Každé jídlo byla hotová hostina. Chutnalo všem znamenitě, neboť vše bylo čisté, úpravné, chutné "jako doma", ač mnozí potvrdili, že ani doma tak výborně se denně nestravují. Zde všechna čest a uznání patří vládkyním v kuchyni, sestře Heleně Krátký, starostce Sokolice Chicago, a sestře Ketnerové od stejné jednoty. Tyto dvě hodné a laskavé sestry svým kuchařským uměním a upřímným, ochotným jednáním si získaly srdce všech. Jejich péče byla také všemi uznávána a hromovými pozdravy kursistů po každém jídle oceňována. Patří jim za vše nejvšechnější dík.

Ubytování ve dvou budovách bylo vyhovující.

O financování školy viz zápisy žup a AOS.

Tábor, kde se kurs konal je krásné místo na řece Fox, v těchto místech široké a čisté. Okolí je malebné. Stinné stromy poskytovaly příjemný chládek i v nejnepříjemnějších dnech, takže se mohlo vyučovat venku. Veliká a rovná plocha byla vhodná pro pořadová, prostná, tance, atletiku. Prostorná jídelna a druhá síň s jevištěm, byla vhodná pro večerní přednášky a domácí zábavy. Tábor i jeho zařízení naprosto sloužil svému účelu.

Celý tábor s úplným zařízením byl ochotný, aby vznikl opět nový rozpor. Vždyť sokolské velkořádem Č.S.A. státu Illinois. Toto bratrské jednání oceňuje AOS. a váží si toho. Tábor byl ve správě Americké obce sokolské po dobu kursu a proto je

naprosto bezpředmětný protest, že škola byla položena do nesokolského tábora a psaní o této věci v novinách bylo neupřímné, aby vznikl opět nový rozpor. Vždyť i jiné sokolské tábory nacházejí se na propůjčených místech, jako tábor Sokola Town of Lake a dřívější tábor pro děti Sokola Havlíček-Tyrš a přece se neříká, že jsou nesokolské. Proto i tento tábor propůjčený rovněž zdarma bratrskou organizací Č.S.A. a řízený AOS. byl sokolský — bratrský. Tábor vyhovoval ve všech směrech. Je to jedno z nejvýhodnějších míst pro školy. Škola zde měla klid, neboť tábor byl výhradně pro školu.

Správu tábora řídil výbor: br. Prchal, Konečný, Jelínek, Danková. Vedení školy Jelínek, finance Konečný, hospodářskou část Konečný a Jelínek. Dozor Prchal a Danková.

Výsledek po stránce hospodářské a finanční je pěkný a byl předložen předsednictvu AOS. ku schválení. Výsledek s uznáním byl přijat. Tento výsledek bychom v jiném táboře neměli. Tedy i ústředí AOS. získává tím, že tábor byl nám propůjčen.

Všem, kteří nám pomáhali při vedení školy i tábora, kteří přiložili ruku k dobrému dílu patří nejvšechnější dík. Velkořádu Č.S.A. státu Illinois uznání a dík za pochopení výchovné sokolské práce propůjčením tábora.

Na konec chci říci, že pevně věřím ve výsledek školy, neboť jen výchova cvičitelstva nám udrží činnost tělocvičnou, kterou naše jednoty žijí. Poctivá snaha učitelů i žáků přinese nám úspěch i z této školy. Z předmětů pokud byly ve škole přednášeny, pokud ve dvou týdnech mohly být probáveny, skládány byly zkoušky teoretické, praktické a písemné. Výsledek je následující: Prospěch 10 žáků a žáků výborně, s mimořádným uznáním za pilnost. 7 výborně. 17 velmi dobře. 9 dobře. Seznam žáků cvičitelské školy AOS. 1944 uveřejňuji. Na zdar!

Jarka Jelínek, náčelník AOS.

SEZNAM ÚČASTNÍKŮ CVIČITELSKÉ ŠKOLY AOS. V ALGONQUIN, ILL., 1944.

Sokol Americký: Marie Hanke.

Sokol Berwyn: Věra Matoška, John Posavec.

Sokol Chicago: Milada Benišek, Frieda Pardubsky, Lillian Kutzendorf, Zdenka Freehauf, Bessie Valenta, Milada Hlubocky, Dorothy Komarovič, Patsy Vondrak, Tony Hlinka, Richard Veselý, Josef Kavalír, Emil Zoula.

Sokol Havlíček-Tyrš: Blanche Regner, Jaromila Švamberská, Lillian Ondráček, Věra

Matějovec, Anna Pospíšil, Sylvia Skořepa, Ed. Saba, Victor Pojman, Roy Žitný, Chas. Němeček, Daniel Michálek.

Sokol Slávský: James Lang, Jerry Matus-tik.

Sokol Stickney: Geraldine Kutman.

Sokol Tábor: Laddie Bodlak.

Sokol Omaha, Nebraska: Martha Smutný, Helen Janeček, Božena Storch, Frances Hulač.

Sokol Wiwer, Nebraska: Emily Kostka, Mary Ann Vilda.

Cedar Rapids, Iowa: Máňa Machovský, Věra Machovský, Helen Sýkora, Jos. Pazour, Frank Sýkora, Milton Polehna, Jerry Mahring.

NEŽ ZAČNE PRAVIDELNÉ CVIČENÍ.

V září pravidelně nastupuje mládež i členstvo do tělocvičen. Náčelník a cvičitelské sbory učiní předem veškeré nutné přípravy. Rozdělte si vedení tříd a družstev.

Připravte rozvrhy pro vedení tříd i družstev.

Opatřte si potřebné tiskoviny a knihy družstev.

Upozorněte na zahájení pravidelných hodin veřejnost i všechny cvičící. Proved'te agitaci k získání nových cvičících.

Prohlédněte nářadí a náčiní. Co je poškozené opravte, inventář doplňte.

Potřebujete-li pomoc neb radu, obraťte se na náčelníka AOS.

Četa starších bratří-cvičenců
T. J. Sokol Racine, Wis.

Stojící: K. Lexa, J. Bidlo, B. Kučera, L. Nikl, V. Fetek, J. Dvořák, V. Samek.

Sedící: J. Kučera, J. Svoboda, J. Kaiser, J. Fetek, cvičitel, F. Záhořík.

Na obrázku není bratr J. Buraň.

Společná cvičení.

Sestavil Franta Machovský.

(Dokončení.)

CVIČENÍ ŽEN NA KLADINÁCH.

- VI. 1. otočit trup zpět, hled přímo, připážit, ruce rovně
2. levou nohou krok vpřed s kladiny, pravá zůstane na kladině, předpažit, palce nahoru
3. pravou nohu připojit k levé, sed na kladinu, bērec kolmo, ruce položit na kladinu po stranách těla
4. nohy napnout sunutím napřed, předpažením vzpažit, dlaně napřed
- VII. 1. 2. 3. 4. zvolna v sedu předklon, ruce položit dlaněma na nártý nohou
- VIII. 1. vzpřim, vzpažit, palce nazad — přisunout nohy, bērec kolmo
2. vztyk do stoje spatného, předpaže-
- ním připážit, palce napřed
3. půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou, upažit, dlaně nahoru
4. přisunem pravé stoj spatný — ohnout upažmo, prsty rukou sklopeny nad rameny (jsou v zástupu, kladina po levé straně)
- IX. 1. otočit trup o 45° vpravo — mrštit stranou, dlaně nahoru, ruce narovnat
2. otočit trup o 45° vlevo, ohnout upažmo, ruce sklopené, prsty nad rameny
3. otočit trup o 45° vlevo, mrštit stranou, dlaně nahoru, ruce narovnat
4. otočit trup o 45° vpravo, ohnout u-

pažmo, ruce sklopené, prsty nad rameny

- X. 1. třít dolů nejkratší cestou, ruce narovnat, palce napřed
2. levou nohu chodidlem položit na kladinu, každá cvičenka na svoji značku, chodidlo v prodloužení kladiny, bérce kolmo, ruce v bok
3. vystoupit na kladinu do stoje zánožného pravou
4. —

- XI. 1. třít stranou, palce nahoru
2. 3. 4. zvolna oblouky dolů vzpažit zevnitř, dlaně napřed (pravou před levou)

- XII. 1. vzpažit, palce nazad
2. pokrýt vzpažmo zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, ruce sklopené, prsty volné, palce nazad, hled na ruce
3. 4. —

Nyní cvičí cvičenky dle označení č. 1. a č. 2.

- XIII. 1. cvič. č. 1. třít dolů, palce narovnaných rukou napřed, hled přímo, levou nohou sestoupí nazad zevnitř, pravou na kladině
cvič. č. 2. třít dolů jako cvič. č. 1. a sestoupí pravou nohou
2. cvič. č. 1. půlobrat vpravo a přisunem pravé stoj spatný, předpažit zevnitř, drží se za ruce s cvičenkou č. 2.
cvič. č. 2. opačně, ale obě stojí proti sobě a drží se za ruce
3. 4. —

- XIV. 1. cvič. č. 1. klek zánožmo levou, v

předpažení vzhůru drží se s cvičenkou č. 2.

- cvič. č. 2. levou nohu položí chodidlem na kladinu, bérce kolmo, drží se se cvič. č. 1. v předpažení dolů
2. cvič. č. 1. vše výdrž, jen záklon
cvič. č. 2. výstup na kladinu, zanožit pravou, záklon, obě se drží
3. 4. —

- XV. 1. cvič. č. 1. vzpřím, vztyk na pravé do stoje zánožného levou, drží se se cvičenkou č. 2. v předpažení dolů
cvič. č. 2. pravou nohu postaví nazak na zem, levou na kladinu, drží se se cvič. č. 1. v předpažení dolů, vzpřím

2. cvič. č. 1. přisunem levé stoj spatný, připažit
cvič. č. 2. přisunem levé stoj spatný, připažit

3. cvič. č. 1. půlobrat vpravo do stoje zánožného levou
cvič. č. 2. půlobrat vlevo do stoje zánožného pravou
4. obě cvič. přisunem zánožné nohy stoj spatný

- XVI. 1. obě cvič. klek zánožmo levou, předpažit vzhůru, dlaně nahoru

2. —
3. v kleku výdrž, připažit levou, pravou pokrýt upažmo, předloktí kolmo, ukazováček a prostřední prsty vztýčeny, ostatní prsty ohnuty, hled na vlajky (jest to přísaha jako u ostatních cvičících).

Ukončení jako u ostatních cvičících.

Společná cvičení.

Sestavil Franta Machovský.

CVIČENÍ MUŽŮ.

Základní postavení pro všechny oddíly: stoj spatný, připažit, ruce otevřené, palce napřed. Oddíl I. se cvičí v zástupu po středních značkách a cvičenci stojí následovně: Cvičenec č. 2. na značce, cvič. č. 1. za cvič. č. 2. a za cvič. č. 1. jest cvič. č. 3., všichni čelem k hlavní tribuně.

ODDÍL I.

Takt 4/4.

(Všichni cvičí stejně.)

- I. 1. Podřep únožný levou, nohy na celém chodidle, upažit, ruce otevřené, palce nahoru
2. —
3. půlobrat vpravo, klek zánožmo levou, předpažit, levá připažením, palce nahoru

4. —

- II. 1. čtvrtobrat vlevo, sunem levé nohy nazad podpor dřepmo zánožmo levou, mírný předklon, levá noha a trup v šikmé přímce
2. klik ležmo za rukama, zanožit pravou, vysoko
3. 4. —

- III. 1. vzpor, vzpřím, postavením pravé nohy na své místo klek levou, předpažením vzpažit, palce nazad
2. —

3. vztyk, stoj zánožný levou, předpažit vzhůru pravou, palec nahoru, připažením zapažit levou, malík nazad
4. —

(Pokračování.)

PO LETNÍCH PRÁZDNINÁCH ZPĚT DO TĚLOCVIČENÍ!

NAŠE ÚKOLY PO VÁLCE.

Až tato hrozná světová válka, jež si vyžádala nesčetných obětí krve a zničení tolika měst, bude skončena, bude to vyžadovati mnoho let, nežli bude vše znovu vybudováno a zavládne nad spustošenými zeměmi trvalý mír.

Že suroví Němci za všechno to zničení budou muset těžce platit, jest jisto a Spojenci se již o to starají, aby po uzavření žádoucího míru byli beze všech ohledů jednou pro vždy potrestáni, jak toho všim právem zasluhují. Zde nebudou platit žádné ohledy, aniž dovolávání se jistých kruhů křesťanského milosrdenství jako tomu bylo po první světové válce, kdy poražené Německo beztržně vyvázlo za podmínek skutečně mírných, ba naopak bylo jim i "mírumilovnými" kapitalisty pomáháno ku restauraci vzdor tomu, že jejich země a obyvatelstvo byli ušetřeni hrůzy válečné. Připomeňme si jen účinnou akci bývalého prezidenta Hoovera, co všechno pro ubohé Německo se podniklo a proto nebude divu, že i po této strašné válce najdou se zde "dobří lidé", kteří budou se snažit ubohému Německu svým kapitálem pomoci opět na nohy.

To vše, jsou však palčivé otázky, které řešiti budou Spojenci, nám však jde v první řadě o to, jak pomůžeme České obci sokolské ve staré otčině ku vybudování zničené nacisty organizace sokolské. V tom směru byla již zahájena agitace a naše uvědomělé jednoty ochotně a obětavě na výzvu přihlášily se ku pomoci.

V minulém čísle orgánu br. starosta Karel Prchal uvedl několik příkladů vzácného pochopení a plně věříme, že i ostatní budou obětavě následovat, neboť Sokolstvo nikdy v pravé chvíli nezklamalo.

Vedle této akce předléhá nám důležitá starost, jak se zachováme k našim hochům, až se vrátí z té krvavé vřavy válečné mezi nás?

Mnozí z našich dobrých hochů po všem tom válečném utrpení a strádání vrátí se k nám zmrzačení, nervově otřeseni, že sotva budou moci zaujmouti postavení v dřívějším svém povolání a proto bude naší povinností v duchu pravého sokolského bratrství hledět všemožným způsobem postarati se o to, aby se jim dostalo dobrého útulku a ošetření.

V první řadě bude to ovšem povinností naší vlády, ale nám se jedná o to, aby naši hoši byli umístěni v takových ústavech, kde bychom měli přístup je navštěvovati a utěšovati, tak aby se necítili opuštěnými a snad zapomenutými.

Těm pak hochům, kteří se vrátí zdraví a schopni další práce, musíme hledět zaopa-

řit slušné zaměstnání pomocí našich vlivných členů: obchodníků, průmyslníků a politikářů, kteří jistě neodeprou své rady a pomoci, co nejdříve je umístiti v oboru, v němž dříve pracovali.

Naše Obec bohužel se svými nepatrnými příjmy, jež nutno věnovati na všestrannou výchovu tělesnou a mravní, nedovoluje nám jako jiným americkým organizacím (na př. Y.M.C.A. a pod.) vydržovati útulný ústav pro své členstvo a tudíž závisíme pouze na blahovůli našich vlivných členů a jejich spolupomoci.

Již nyní předem musíme vše vyšetřiti, abychom byli připraveni na brzký návrat našich hochů, ježto situace na válečných bojištích schyluje se k brzkému zdolání zlotřilých nacistů i Japonců, takže můžeme s důvěrou patřit vstříc ukončení dalšího prolévání krve a utrácení životů, jak nám slibují znalci dnešní situace na všech frontách, na suchu i na moři.

Proto bud'me připraveni na pomocnou akci, jež především ostatním bude naší hlavní povinností sokolskou! Nazdar!

AMERICAN SLAV CONGRESS

Brothers and Sisters Slavic Americans:

We are sending you the Call for the Second American Slav Congress, which will be held in Pittsburgh, Pa., September 23-24, 1944. We hope you will give this Call your careful and immediate attention and action.

The American Slav Congress was formed in April, 1942, for the purpose of uniting all Slavic Americans, through their organizations, churches, clubs and other groups with Slav membership for greater effort in winning the war and the peace. In the 2½ years of its existence the American Slav Congress, as a non-partisan organization embracing people of a nationalities, all religious and social convictions, has made a substantial contribution towards this goal. Now the need for our unity is greater than ever before. Upon our efforts in this crucial period will depend not only our own lives but the chance of our long suffering brothers and sisters in Slav countries to win freedom and independent national existence.

We feel that with your cooperation this Second gathering of Slavic Americans can be an overwhelming success, that it can be an effective and necessary expression of our unity behind our fighting boys and brothers, behind our Commander-in Chief and our government. We feel that your membership

will welcome this opportunity to participate in such a nation-wide demonstration of Slavic American unity for victory and enduring peace.

We hope you will elect delegates to this Congress and will give it wide publicity through your organizations, your newspapers, your radio programs and other means. We hope too that you will contact other organizations in your locality (whom we might have missed) and urge them to elect delegates too so that Slavic Americans will rally as one man in this most crucial period of the war.

Please send in the credentials of your delegates to this office. We shall be glad to have from you any suggestions and proposals for the Second Congress, any resolutions you would like to have considered and other ideas which might help in its preparation and conduct.

For victory and peace,

Faternally yours,

Leo Krzycki, President; Prof. J. J. Zmrhal, Vice-President; Blair F. Gunther, Chairman, Board of Directors; Stephen Zeman, Jr., Secretary; Anton Derkos, Treasurer; Zlatko Bažokovic, Chairman, Resident Board; George Pirinsky, Executive Secretary

ŠTEFÁNIK A SLOVENSKÁ BUDÚCNOSŤ

V. E. Andic.

(K 64. výročiu jeho narodenia.)

Pro nás Slovákov je Štefánik význam preto epochálny, že prostredníctvom neho a jeho spolupracovníkov boli sme zapojení vo veľkolepej a víťaznej československej oslobodeneckej akcii počas Svetovej vojny a že on, Štefánik, už pred Svetovou vojnou sa pričínal o zapojenie slovenského boja do českoslov. zápasu za slobodu, pretože pochopil, že len tak sa aj Slováci dopracujú ku slobode.

Štefánikovi veľmi záležalo na tom, aby snád' Česi neodseparovali slovenskú otázku. Žil v Čechách, lebo ved' študoval na Karlovej univerzite v Prahe a nemohol nepozorovať, o koľko sú Česi pohotovejší národne i politicky, o koľko sú známejší a aký majú náskok tým, že mali viac škôl a viac politickej aktivity. Štefánik mal v Prahe mnoho priateľov. Najmä si vážil priateľstva Masarykovho, ktorý svojim slovenským pôvodom — po otcovi — mu bol zárukou, že prislovečnú lásku a priateľstvo Čechov ku Slovákom a naopak Slovákov k Čechom, okrem pravda spoločného pôvodu a spoločných ambícií, budú aj Česi považovať za dost' spoľahlivú základňu pre úzku vzájomnú spoluprácu.

Ano, Štefánikovi záležalo na tom, aby

sa slovenská otázka dostala na svetové fórum, ale spolu s českou, pretože dobre chápali, že tým spôsobom jedine zbavia sa Slováci tisíročnej potupy. Mal pravdu. A nebolo mu ťažko presvedčovať svojich slovenských priateľov, že tento postup je nielen správny, ale jediný, ktorý Slováci môžu voliť, ak vždycky nemajú ostat' len vzdychmi, ale ak slovenské túžby a nádeje sa majú realizovať v skutočnom živote.

Štefánik bol realista. Svojím vedeckým záujmom a svojim dlhodobým pobytom v zahraničí ako aj svetovými cestami mal nielen správne nazieranie na polozenie a budúcnosť Slovákov, ale bol aj pevne rozhodnutý toto svoje stanovisko teoreticky i prakticky uplatňovať pri prvej príležitosti. Že tak skutočne aj urobil vzdor svojmu chatrnému zdraviu a vzdor tomu, že bol z počiatku vojenskými úradmi odmietaný pri odvode, dal príklad svojim potomkom, ako postupovať v prípade, že by došlo k medzinárodnej krízi a k udalostiam, ktoré by mohli mať rozhodujúci vliv na vývoj a budúcnosť slovenského národného celku.

Boli konané pokusy na znesvätenie druhej pamiatky Štefánikovej bratislavským quislingovským režimom. Reprezentanti tohto režimu boli však zakriaknutí národom, ktorý nedovolil hazardovať s odkazom Štefánikovým, nedovolil politicky mátožiť s menom Štefánikovým, kým Štefánikovo životné dielo, Československú republiku, na ktorej založení tak podstatne spolupracoval, trhali a pošliapávali. Národ pochopil, že by bolo zneuctením Štefánikovej pamiatky ničiť demokratické práva slobodného života a požehnanú spoluprácu s bratmi Čechmi a v tom samom čase prevracat' jeho zásady a naťahovať na dnešné nacisticko-imperialistické a pohanské kopyto. Zakriaknutí bratislavský režim obrátil sa ku Štefánikovi chrbtom.

Aká to tragedia pre slovenských synov, vychovaných v duchu a tradiciách slávneho Štefánika, dnes bojovať za tu istú moc temna, proti ktorej Štefánik bojoval a organizoval legie. Aká to tragedia, že po dvadsiat-ročnej skúsenosti slobodného slovenského života v československej štátnosti, slovenskí mužovia boli znovu obliekaní do uniform, tak podobných nemeckej rovnošate a nútení bojovať bok po boku maďarských a nemeckých vojakov, odvekých to nepriateľov Slovákov a Slovanov vôbec. Preto slovenskí vojaci s takou ochotou a s takými obetami prebehajú k Rusom, že vedia, že tam tvorené sú československé jednotky, ktoré — ako kedysi Štefánikovské a Masarykovské voje — bojujú za obnovenie samostatného štátu Čechov, Slovákov a Karpatorusov. Len v Československej republi-

ke majú Slováci možnosť plného národného rozvoja a skutočných demokratických politických slobôd. Áno, ako pred dvadsiatimi piatimi rokmi, i dnes Štefánikovské oddiely bojujú po boku Rudej armády a po boku spojeneckých armád na západe a bohužiaľ i dnes prichodí sa im postretnúť na bojišti so Slovákom, s bratom alebo synom alebo otcom, ktorého Nemci a Nemcami ovládaný bratislavský režim donútil do poľutovaniahodného postavenia v ríšsko-nemeckej armáde.

Štefánik mal pravdu, keď sa dovoľával úzkej spolupráce s Čechmi a keď vystrihal Slovákov, aby se nedali zneužívať otročiteľom maďarským či nemeckým v boji proti Slovanom. Mal pravdu i v širšom smysle slova, keď apeloval na svet, podobne ako Masaryk, Wilson, Pershing, Clemenceau a všetci prozreteľní mužovia, že vojnu treba bojovať a rozhodnúť tak, aby sa Nemci nemohli pokúsiť znovu o príležitosť. Umreli už aj Masaryk, Wilson, Clemenceau. Ich výstrahy sa splnili. Generál Pershing v rozhovore s generálom de Gaulleom nedávno prehlásil znovu, že bolo chybou, že spojenci nepochodovali na Berlín v prvej Svetovej vojne. DeGaulle odpovedal: "Tentoraz ale pôjdeme." Úfajme, že tentoraz spojenci porazia definitívne nielen nemecké armády, ale aj nemeckú propagandu.

Slovenská budúcnosť záleží na vernosti k zásadám, ktoré si osvojil, teoreticky hlásal a prakticky uskutočňoval generál Milan Rastislav Štefánik. Dvacaťročná skúsenosť československej štátnosti ukázala, že keď sa Slováci budú riadiť ideami Štefánikovými, že nielen splnia všetky nádeje svojich predkov oslovenskej slobode, ale že vykonajú pokrok, o ktorom naši predkovia ani nesnívali.

MARIE ŠTĚPÁNKOVÁ.

Sestry Marie Štěpánkové už není! Zesnula ve středu 2. srpna v 6 hod. ráno, ve věku 81 let, ta známá spolková a národní pracovnice, která energicky a nadšeně pracovala v našem veřejném životě, a pokroku nenárodně věnovala svoje síly. Od r. 1940 zesnulá pocítila, že není už tak svěží, jako bývala v mladších letech, neboť nemoc začala ji soužit, ale i za takového stavu nemohla se odloučit od národní práce a chodila do schůzí našich těles, jako do sokolské jednoty Chicago, do patronátu Vojta Náprstek a do odbočky Červeného kříže. Od schůzí upustila až v lednu tohoto roku, kdy její zdravotní stav jí už nedovolil, aby opouštěla svůj domov, 2232 již Kedzie Ave.

Ses. Štěpánková narodila se 6. ledna 1863 v Uhlířských Janovicích, dcera manželů Franka a Marie Chlumských a do této země

přijela před 57 roky. Se svým manželem Františkem, jenž zemřel v listopadu 1937, tvořila dvojici, bez níž chichažský svobodomyšlný život byl nemyslitelný. Manželé Štěpánkovi patřili jeden k druhému, ale oba dva patřili našemu veřejnému životu. Byly to známé postavy, jež, procházejíce se našim veřejným životem, rozsevali dobré sítě povzbuzení, věrnosti a práce, ne rok, ne roky dva, ale drahně let, a v tom, co české Chicago si vybudovalo a čím se může pochlubit, je jejich podíl, poněvadž trpělivě, sympaticky a energicky pomáhali budovat. František a Marie Štěpánkovi zapísali se tak silným písmem v dějiny našeho spolkového života, že nemůžeme jich nevidět, když obrácíme listy v jeho knize, mluvili jeho tónem, tónem českého spolkového Chicaga, i nebylo divu, že byli hledáni ve schůzi, hledáni v siní, kdykoli se tam shromažďovali krajané, hledáni, poněvadž byli vám tak blízcí.

Patronát školy Vojta Náprstek mnoho vděčí pí. Štěpánkové, která brzy po založení patronátu byla tam vyslána jako zástupkyně sboru Palma Vlasti č. 56, J.C.D. a od té doby stále zastávala různé výbory a úřady, po celou řadu let sloužila bezplatně jako tajemnice a účetnice.

Byla dlouholetou záslužnou členkou sboru Sokolek Chicago, v němž zastávala snad všechny možné úřady, sedm let byla stávkou, několik roků tajemnicí a několik let pokladní. Byla již členkou výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské za starosty Jos. Šimana, a velmi si vážila diplomu předsednictva České Obce Sokolské, kterou jí byl věnován za ochotu, projevenou výpravě českého Sokolstva do Ameriky r. 1909.

Když ženské sbory přistoupily k Americké Obci Sokolské, byla místostarostkou, a když zesnulý starosta Josef Plaček jel na slet do Prahy anebo byl nemocen anebo odvolán smrtí navždy ze sokolských řad, zastávala jeho místo až do sjezdu, na němž byl zvolen za starostu Americké Obce Sokolské Josef Čermák.

Po celou tu dobu, co byla členkou Sokolek Chicago, zúčastnila se všech sjezdů a vždy byla jmenována do důležitých výborů.

Zesnulá byla členkou sboru Palma Vlasti č. 56, J.C.D., sboru Božena Němcová č. 18, Č.S.P.J., řádu Slavie č. 96, Č.S.A., Sokolic Chicago a jiných organizací a čestnou členkou Patronátu čes. svob. školy Vojta Náprstek. Potřeb se konal v pátek 4. srpna ve 3 hod. odp. ze Sokolovny Chicago, 2345 již. Kedzie Ave., na Český národní hřbitov, kde tělesné pozůstatky odevzdány občinným plamenům. Zarmouceným vyslovujeme naši upřímnou soustrast.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

UPOZORNĚNÍ VŠEM ČINOVNÍKŮM, ZPRAVODAJŮM A PŘÍSPÍVATELŮM DO SOKOLA AMERICKÉHO!

Veškeré příspěvky pro zájivé číslo buďtež zaslány přímo do tiskárny,

R. Mejdřich & Co.,
2616 S. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.

REDAKCE.

ZÁPIS

schůze Předsednictva AOS., konané v pondělí 26. června 1944.

Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomni: br. Jelínek, Kačer, Konečný, Miller a Zmrhal. Sestry Čiháková a Danková. Omluven br. Falta a Košar.

Čten zápis o schůzi minulá a přijat.

Dopisy: vzato na vědomí obsah dopisu od Sokola Tábor, S. D. — Slavnostní a přednáškový výbor v Cedar Rapids děkuje za vyslání starosty br. Prchala ve dnech 4. a 5. června. Návštěva jeho byla pro ně velmi povzbuzující.

Br. Kvíz, Seattle, Washington, v obšírném dopise vysvětluje o svém působení v řadách sokolských následkem vzniklého sporu se starostou Sokola v Seattle, žádá o odstupní list. Současně zasílá Money Order na dlužné příspěvky za sebe a sestru Kvízovou. V poslední schůzi Předsednictva byl projednán protest br. Kvíze proti jednání br. Kusáka a tento protest byl předán župě Pacifické a jelikož dosud nedošlo žádné vyrozumění od župy, nemůže Předsednictvo do záležitosti zasahovat. Rovněž i placení příspěvků, které zasílá úřadovně, bude předáno jednotě Sokol Seattle.

Vydavatel časopisu Čechoslovák v Anglii Jos. Hejret sděluje, že uveřejnil část pozdravu k 60letým narozeninám presidenta Beneše. Vzato na vědomí.

Čsl. Národní Rada zasílá kopii dopisu ze Sydney, Austrálie, ve kterém žádá "Československý kroužek" pokyny ku založení "Sokola". Žádosti se s radostí vyhovělo.

Župa Střední sděluje, že bylo rozhodnuto hradit všem kursistům župy náklad na ubytování a stravování ve škole cvičitelské a žádá, aby jí též Obec přispěla na toto vydání. Po vysvětlení, že Obec hradí dopravu nářadí, pojištění kursistů, učební pomůcky a odměnu učitelům, schváleno, by Obec ještě přispěla obnosem \$5.00 týdně na každého posluchače. Dále župa Střední podává protest proti vybrání Campu Č.S.A.

v Alconquin, Illinois. Po delší debatě usneseno sdělit župě veškeré okolnosti, které vedly k rozhodnutí, konat kurs v onom Campu. Tento jest nám půjčen úplně zdarma.

Zprávy: Za náčelnictva podává zprávu náčelní Jarka Jelínek a tato přijata. Schváleno obstarat pojištění kursistů a poplatek bude asi \$50.00. — Rovněž přijata zpráva Ústředního Vzdělávacího Sboru.

Dozorčí výbor doporučuje, aby jednoty, dluhující na příspěvcích za období 1928 až 1933 vystavily Předsednictvu Obce úpisy (t. j. noty), které by přinášely pravidelné pololetní úroky a doporučení schváleno.

Bratr starosta referuje o svém zájezdu do Cedar Rapids a odevzdává obnos \$100.00 na poválečný fond Čsl. Sokolstva, dar to od br. Langra. Zároveň oznamuje, že obdržel \$100.00 od pí. M. Mikulecké z Robertsdale, Alabama na tentýž účel. Tento dar zaslán prostřednictvím br. T. Vonáška.

Dále hlásí, že pro War Inform. Office připravil 2 rekordy o sokolství pro rozhlas k našim v Československu.

Z Ústředny Českého Národního Sdružení podává zprávu rovněž starosta a tato přijata.

Zprávu doplnil br. A. Kačer. U věci pomocného odboru oznámil br. starosta, že věří, aby v nově se tvořícím "American Relief for Czechoslovakia, Inc." bylo co možno největší čsl. zastoupení a proto, když Ústředna ČNS. byla vyzvána, aby do tohoto tělesa zvolila dva členy hlasoval, aby této žádosti bylo vyhověno.

Jednatel br. Konečný oznamuje, že obdržel prostřednictvím našeho konsulátu anglické brožurky "Sokol" a nákupní cena jest 75c. Schváleno, aby se tyto prodávaly za nákupní cenu.

Ku konci schůze br. náčelník zve členy Předsednictva k návštěvě kursu.

Schůze skončena v 9:10.

Karel Prchal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

PŘÍJEM — ČERVENEC 1944.

Sokolice Berwyn, přisp. za II. čtvrt.	\$ 26.15
Sokolice New York, přisp. za I. čtvrt.	24.20
Sokol Verdigre, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	6.55
Sokol Racine, Wis., přisp. za II. čtvrt.	16.20
Radnice Savings & Loan Ass'n., úroky z vkladů	15.00
Radnice Savings & Loan Ass'n., úroky z vkladů	7.50
Sokol St. Paul, Minn., přisp. za II. čtvrt.	23.55
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za II. čtvrt.	13.05
Sokol Haugen, Wis., přisp. za I. a II. čtvrt.	6.00
Sokolice Havlíček-Tyrš, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	44.65
Sokol Los Angeles, Cal., přisp. za I. a II. čtvrt.	73.80
Western Federal Sav. & Loan Ass'n., úroky z vkladů	37.50
Sokolice New York, přisp. za II. čtvrt.	24.05
Sokol Houston, Texas, přisp. za II. čtvrt.	7.70
Sokol Cedar Rapids, Ia., přisp. za II. čtvrt.	48.30
Sokol Wilson, Kans., přisp. za II. čtvrt.	6.90
Sokol Cleveland, Ohio, přisp. za II. čtvrt.	21.10
Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	13.95
Sokol E. St. Louis, Ill., přisp. za II. čtvrt.	12.30
Sokol Pine City, Minn., přisp. za II. čtvrt.	3.90
Sokol Crete, Nebr., přisp. za I. a II. čtvrt.	28.50
Sokolice Slávké, Cicero, Ill., přisp. za II. čtvrt.	38.90
Sokolice Little Ferry, N. J., přisp. za II. čtvrt.	7.05
Sokolice Newark, N. J., přisp. za II. čtvrt.	5.55
Sokol Čech-Havlíček, Cleveland, přisp. za II. čtvrt.	44.65
Sokol New York, přisp. za II. čtvrt.	72.30
Sokol Newark, N. J., přisp. za II. čtvrt.	7.20
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za II. čtvrt.	13.80
Sokol Milwaukee, Wis., přisp. za II. čtvrt.	33.60
Sokol Fugner-Tyrš, Omaha, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	32.10
Sokol Slávký, Cicero, Ill., přisp. za II. čtvrt.	51.40
Sokol Havlíček-Tyrš, Chgo., přisp.	

za II. čtvrt.	67.70
Sokol Baltimore, Md., přisp. za II. čtvrt.	30.80
Sokolice Los Angeles, Cal., přisp. za II. čtvrt.	16.30
Sokol Americký, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	19.50
Sokol Stinkcey, Ill., přisp. za IV. čtvrt. 1043 a I. 1944	28.20
Sokolice Detroit, Mich., přisp. za II. čtvrt.	19.95
Sokol Čechie, Chgo., přisp. za II. čtvrt.	19.40
Br. Karel J. Sládek, Oklahoma City, Fond Čsl. Sokolstva	10.00
Sokol Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přisp. za II. čtvrt.	9.90
Sokolice Schenectady, N. Y., přisp. za II. čtvrt.	5.70
Sokol Tábor, Berwyn, Ill., přisp. za II. čtvrt.	40.20
Sokolice Chicago, přisp. za II. čtvrt.	21.30
Technické pomůcky	3.00
Celkem	\$ 993.00
Přenos z výp. spolku a ček. účet	1,000.00
Úhrnem	\$1,993.00

Vydání:

Kata Danko, odměna za vyučování na kursu	\$ 25.00
Betty Prener, odměna za vyučování na kursu	15.00
Edw. Linhart, odměna za vyučování na kursu	30.00
J. Šimon, odměna za vyučování na kursu	25.00
Jarka Jelínek, odměna za vyučování na kursu	37.50
Služné náčelníka Obce	94.80
Služné pořadatele Tech. Hlídky	25.00
Služné jednatele Obce	140.80
Služné redaktora a vzdělavatele	93.90
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk Sok. Amer.	247.28
Sokol Chicago Hall, nájem úrad.	25.00
Úklid úřadovny	2.50
Poštovné	2.86
Ill. Bell Telephone Co.	7.77
Col. of Inter. Revenue, vál. daň	56.90
Col. of Inter. Revenue, starobní pojištění úředníků	16.50
Vydra Bros., doprava nářadí a zpět na kurs v Algonquin, Ill.	144.20
Frank Říha, pojištění kursistů v případech úrazu	52.50
Celkem	\$1,047.51

Porovnání:

Příjem v červenci	\$1,993.00
Vydání	1,047.51
Zůstatek na srpen	\$ 945.49

Župa Východní.

SOKOL BLESK, BALTIMORE, MD.

Z povinnosti, jako zvolený zpravodaj, přináším tento výkaz činnosti naší jednoty, jako známku, že jsme dosud na živu. Že vzdor rozptýlení sil na různé výkony spojené s úsilím k urychlení vítězství, na němž naše stará i nová vlast mají životní zájem, a na tomto úsilí, ať již přímo ve službách branné moci nebo na výrobě potřeb pro ní tak převážná většina členstva se podílí, přece se snažíme udržeti, třebaže v zmenšeném měřítku, činnost sokolskou alespoň v některých oborech.

Náš snaživý náčelník, br. Emil Tábořský nedávno skončil výcvik pro letošní období. Měl asi 20 žáků, což je na dnešní poměry slušný počet. Dorost nám zmizel skoro nadobro. I ti jsou již zaměstnáni. Doufáme, že až vypětí sil, jež si válka vyžaduje pomine, řady cvičicích ve všech stupních se zase vyplní. Vezmeme si to za svůj úkol, aby se tak stalo.

Ale v sokolovně se dosud ozývají povely k cviku, každý čtvrtek večer. Cvičí ta starší, ale dosud svěží garda. Přimělo je k tomu jednak vědomí povinnosti udržovat činnost, jež nám sokolství ukládá a za druhé vedla k tomu příprava na zájezd do New Yorku v květnu u příležitosti Sokolského dne v rámci Physical Fitness Day.

A když už byl učiněn průlom, v cvičení se pokračuje i vzdor známému vlhkému vedru, pro které je Baltimore vyhlášené. Zájezdu do N. Y. se zúčastnilo 6 bratří pod vedením br. Jos. Pokorného, kterému patří též zásluha za zahájení i vedení cvičení nadále.

Jest v přípravě "Bazar vítězství" někdy v říjnu, za účasti některých složek Spojených národů, převahou v tomto případě slovanských, které má trvati 5 dnů, z nichž jeden je vyhrazen Čechoslovákům, pod záštitou Sdružených Spolků a za účasti všech těles v nich zastoupených.

Jest naší snahou a přáním ukázati opět americké veřejnosti, co je základem jednotnosti mravní a fyzické síly našich bratří ve staré vlasti i v jejich odporu k nacistickému úsilí je zdolati a poněmčiti. Bylo usneseno účastnit se, naše i okolní jednoty sokolské na tomto podniku a sice předvedením prostných s tyčemi. Používám této příležitosti k výzvě našim bratřím Sokolům v Baltimore, Curtis Bay a Belcamp, aby se tohoto vystoupení co v největším počtu zúčastnili a ti, kdož ještě váhají, připojili se k ostatním již cvičícím, tak aby naše vystoupení bylo ke cti národa i Sokola.

Se zadostiučiněním a dikem vítám citát mého dopisu br. Prchalem v posledním

čísle S. A. ohledně Sokolského fondu. Přál bych si jenom dodat, že náš fond zde v Baltimore dnes již vzrostl na \$500.00 a stále k němu ještě přibývá. Jest to důkazem, že semeno idee padlo na úrodnou půdu a sklizeň, již bude těm mučedníkům tam za mořem tolik potřebí, je tak hojná.

Ale ať se nikdo nedomnívá, že zanedbáváme ostatní pomoc válečnou. Národní Sdružení, což je vlastně druhá osobnost Sokola, překročilo svoji kvotu, i ostatní podniky jsou štědře podpořeny. A snad neprozrazují válečné tajemství, když se pochlubím, že T. J. Blesk vlastní za \$4,000.00 válečných bondů.

Naše "Service Flag", zavěšená v síni v předu jeviště, se honosí 25ti hvězdami, z nichž dvě zlaté znamenají nejvyšší obětí přinesenou v boji za svobodu a hlavně, doufejme, za spravedlivý, pevný a trvale zajištěný mír. Naším mrtvým hrdinům budiž věčná čest a úcta jejich památce a našim dosud bojujícím bratřím brzké vítězství, návrat a zdar. Jos. Bílek.

Župa Severovýchodní.

CELOROČNÍ ZPRÁVA

Výkonného Výboru Sokolské župy Severovýchodní za rok 1933.

(Dokončení z minulého čísla.)

Vzdělavatel A. Svoboda připravil vzdělávací kurs, který započne v prosinci nebo hned počátkem ledna. Br. Krátký se za pořádání kursu přimlouvá. Schváleno.

Usneseno, by se Sokolstvo podílelo při oslavě 28. října.

Br. Václav Přech podal podrobnou zprávu ze sjezdu Č.N.S. v Chicagu. Zmínil se o útociích, které na jeho osobu podniká pan V. Matoušek v Amer. Děle. Listech.

Lístopad: — Redaktor "Věstníku" br. Voltaire H. Žižka se vzdal svého úřadu. Zvolen výbor, z každé jednoty po jednom členu, který má záležitost "Věstníku" projednati a v příští schůzi podati zprávu.

Br. Přech podává zprávu o "Dani vítězství". Vybralo se asi \$6,000.00. Sokolstvo přispělo obnosem přes tisíc dolarů. Krásně se tím ukázalo.

Br. J. Tichý podal podrobnou zprávu o schůzi starostů žup s Předsednictvem Obce. V armádě máme již 850 členů. Je nutno, aby se započalo s cvičením starších bratří. Usneseno, že cvičitelský kurs může býti zahájen, i když se přihlásí méně než 15 posluchačů. Na odpovědnost župy by Obec vyslala cvičitele. Sokolská daň zůstává nadále dobrovolnou daní.

Prosinec: — Výbor stran "Věstníku" po-

dal zprávu o svém jednání a na podkladě této bylo usneseno, by redakci "Věstníku" vedl "redakční kroužek", z každé jednoty po jednom členu a starosta župy. Zodpovědným redaktorem zvolen br. Anton Svoboda, redaktorem anglické části br. Jan Lisý a do redakčního kroužku zvoleni dále br. Ferd. Jirsa, ses. Ann Škodová a starosta br. Jan Tichý. Redakce se bude řídit usnesením z měsíce února.

Br. J. Tichý podal zprávu ze schůze stran letního tábořiště v Twinsburgu. Byly zastoupeny všechny jednoty. Zástupci se rozhodli na tom, že úprava a udržení tábořiště, hlavně úprava rybníku, by vyžadovalo velký náklad a okolí tábořiště nevyhovuje. Nedá se tedy v této záležitosti nic dělat.

Toto je přehled důležitějších záležitostí, jak se o nich během roku 1943 jednalo ve Výkonném výboru župy. Udělalo se kus poctivé práce a tato práce musí pokračovat v roce 1944. Musíme se snažit, aby rok 1944 byl plodnější, i když můžeme plným právem být i prací v roce 1943 spokojeni. — Nové práci zdar!

A. Svoboda, jednatel.

CELOROČNÍ ZPRÁVA ŽUPNÍHO NÁČELNICTVA MUŽŮ.

Schůzi náčelnictva mužů v roce 1943 konalo se devět a to tři samostatně, šest společně s náčelnictvem žen. Technická činnost mužů byla chabá následkem válečné doby.

Vedoucími technické činnosti v župě byli: Frank Krátký, náčelník; Frank Pliska, místonáčelník; Frank Kunášek, tajemník; Frank Kunášek, vedoucí žactva; John Brada, vedoucí dorostu a John Lisý, vedoucí atletiky a zástupce do AAU.

Tohoto roku jako roků minulých měli jsme pronajato John Adams atletické cvičiště, kterého cvičenci pro nácvik atletiky plně využili. Závodu AAAU jsme se tohoto roku nezúčastnili. Akademie clevelandských jednot konala se 21. března v České Národní Síni. Vystoupili jsme celkem v jedenácti číslech, s úspěchem morálním i finančním. Při tomto programu bratři vystoupili na bradlech a dorostenci v přeskokách na koni na šíř s pružným můstkem.

Sokol Tyrš vyslal jednu kolonu Československé besedy na National Folk Dance Festival, který se konal ve Philadelphii, Pa. ve dnech 7.—8.—9. května. Vedoucí této kolony byla sestra Vlasta Šebková, župní náčelnice. Po předvedení této besedy kolona obdržela jeden z největších potlesků obecností, což nasvědčuje, že tato beseda reprezentuje nejlépe kulturu a vyspělost našeho národa. Bude škoda, pak-li nebude

možno při tomto národním podniku v příštím čase vystoupiti.

26. června konaly se závody dorostenců za účasti 16 cvičenců od Sokola Tyrš a Nová Vlast. Závody byly pěkné a konaly se v tělocvičně Nová Vlast. Letní veřejné cvičení clevelandských jednot konalo se 27. června v zahradě České Síně Sokol na Clark Ave. Bylo to prvně za dlouhá léta, že nám nebylo možno pořádati toto veřejné cvičení na Sokolské Farmě následkem omezení přidělu gasolineu. Tohoto veřejného zúčastnili se též bratři od Sokola Batawa, Ontario, z nichž vystoupilo 19 bratrů v prostných. Ženy a dorostenky Sokola Detroit zúčastnily se při programu vystoupením v prostných a zvláštním číslem, připraveném náčelnictvem žen. Při programu vystoupilo celkem 41 bratrů, 24 dorostenců, 42 žáků, 60 žen, 70 dorostenek a 44 žaček. Úspěch morální byl značný. Škoda však bylo, že těsně po programu začalo hustě pršet, což pokazilo úspěch finanční. Sokolu Batawa byla odevzdána vlajka Spojených Států co dar župy. Doufejme, že těmito bratry již v brzkém čase bude možno odvésti tuto vlajku do své osvobozené vlasti.

Společné táboření mládeže se v tomto roce nekonalo. Tábořil samostatně Sokol Tyrš v počtu přes 60 cvičenců, ve vzorně vypraveném a vedeném programu. Jako roků minulých tak i tohoto roku vedoucí táboření měli potíže s koupáním, neb zdravotní inspektor Summit okresu neuznal rybník Sokolské Farmy zdravotně způsobilým ku táborovému koupání.

Výlet žactva konal se 25. září v zahradě České Síně Sokol. Sestry postaraly se o dopravu mládeže a program a Výkonný výbor župy věnoval jídla, limonády a zmrzlinu.

Tohoto roku zavedeno bylo cvičení starších bratrů, "junáků" u Sokola Tyrš za přičinění a organizace bratra Fr. Čecha, bývalého starosty župy: V tělocvičně Sokola Tyrš nejenom že se scházejí členové Sokola Tyrš ku pravidelnému nedělnímu cvičení, ale i bratři od jiných jednot. Je nutné, by třídy tyto byly organizovány ve všech našich jednotách. Bratru Čechovi pak vzdáváme svůj osobní dík za jeho práci a námahu při organizování této třídy.

Veřejná cvičení jednot v župě konala se následovně:

Sokol Čech-Havliček 4. února; Cleveland 14. února; Nová Vlast 28. února; Tyrš, besídka mládeže 27. března; Sokol Detroit na jejich tábořišti 4. července a jejich zimní akademii 12. prosince.

Spolupráce s technickými vedoucími žen byla dobrá. Ovšem, že ženy jsou početně silnější nás mužů a jejich organizace je samozřejmě lepší. Předně mají více pracov-

ních sil a za druhé ženy nepracují tak dlouhé hodiny jako muži.

Až budu pořádati zprávu příštího roku, doufám, že budeme mít mezi sebou bratry, kteří nyní meškají ve službách branných sil Spojených Států. Doufám, že tito bratři se vrátí a vrátí se zdraví, by po čase převzali otěže vedení v našich jednotách v župě. Mnoho těchto bratrů bude zdravotně i nervově otřeseno a nebude jim s chutí ihned do sokolské práce. Naši povinnosti a zodpovědnosti bude existenčně jim kde možno vypomoci. Každý jeden z nás, kteří jsme doma, musíme si vzít tuto povinnost za svoji s porozuměním, že tito bratři jsou ochotni klásti za nás, příští generace a demokracii světa veškeré oběti. — Nazdar!

Frant. Krátký župní náčelník.

SOKOL DETROIT, MICH.

Veliký den našich Jednot Sokola a Sokolic Detroit je již za námi a můžeme s hrdostí pohlížeti na dobrou práci, vykonanou za těžkých válečných poměrů hrstkou obětavých mladých vedoucích tělocvičné činnosti sokolské a nadšenými dobrými cvičenci, kteří opravdu předvedly před velikou návštěvou asi 500 hostů, skvělou ukázkou sokolské činnosti.

Počasi, ač dopoledne bouřlivé a velmi deštivé, odpoledne se uklidnilo a bylo hezké, slunečné. Nástup proveden dobře s dvouma našimi členy námořníky v čele, na cvičišti na 45 cvičících seřazeno, při dojemném aktu vztyčení vlajek za hraní národních hymen, naši námořníci na dovolené, Clem Milý a Jerry Kovařík vytahují americkou vlajku a sokolice Helen Trojek a Libuše Eisentein vytahují vlajku československou. Mistostarosta br. Emerich Hanzlík vítá přítomné, mluví o dobré práci našich členů a cvičenců a nabádá ku zvýšené pomoci ode všech ku rozkvětu sokolství zde. Přečtena pak zdravice T. J. Moravan z Toleda a na to br. Hanzlík představuje milého hosta, zástupce župy Severovýchodní, br. Antona Svobodu z Clevelandu. Br. Svoboda přináší pozdravy župy a promlouvá o sokolské práci v naší župě. Po br. Svobodovi, jehož hezký proslov byl nadšeně přijat, náčelník br. Harry Válek vzpomíná na všechny naše členy vojiny kratším proslovem a čte jména těchto našich členů, mezi nimiž je i starosta jednoty br. John Zbořil. Členů je celkem na vojné 28 a mimo těchto 7 cvičících. První cvičení pak předvádí 7 žaček pod vedením ses. Irene Blahovec a hezká jejich cvičení odměněna byla velkou pochvalou. Následovaly hry žaček a pak nastupuje 3 muži a 6 dorostenců ku cvičení prostných, dobře provedených. Ženy a dorostenky

následovaly pak ve cvičení na nářadí, bradlech a kružích, po nich muži a dorostenci na bradlech. Všichni cvičící podali vzornou ukázkou namáhavých a komplikovaných cvičení na nářadí. Závěrečné číslo byla prostná žen a dorostenek, pestré a ladné cvičení 15 členek byla úspěšná. Ku konci náčelnice ses. Jarmila Zbořilová čte báseň "Vzpomínka na naše členy vojiny". Vzpomínka byla za nastalého ticha a sklonění hlav dojemným dokončením velikého dne našich cvičících. Na velitelském můstku vyvěšen byl Service Flag naší jednoty a věříme, že všichni přítomní v duchu dleli s našimi členy, dleli nyní v obranných řadách naší země. Br. náčelníku a ses. náčelnici bylo za předvedení tak pěkného cvičení blahopráno. Veřejné cvičení tohoto roku slouží jak vedoucím tak i cvičencům ku cti. Zábava po cvičení byla pak v pravdě srdečná, sokolská, každý byl uspokojen a výbory měly co dělati. Do 8 hodin večer v kuchyni bylo vše vyprodáno a můžeme děkovati říd. výboru, že zaopatřil dosti piva, takže při tanci do pozdních hodin nálada vytrvala dobrá. Výborům, kteří ochotně a pilně na skvělém výsledku pracovali, náleží dík našich jednot.

Do námořnictva v červnu odebral se náš mladý člen Robert Novák a cvičenec Tom Turčan. Na návštěvě během června dleli: Joseph Kovář, Rudolph Jansa, Clem Milý a Jerry Kovařík. Náš člen Victor Hlavatý je nyní na návštěvě rodičů; v námořní službě prodělal již větší válečné zkušenosti v Evropě a vrátil se co v bojích zraněný k léčení v této zemi. Rádi jsme se s našim Victorem na veřejném přivítali. Jednota ve schůzi 6. července přijala za nového člena cvičence, Joseph M. Kočíš, Jr., který náleží se nyní též v armádě. — Nazdar!

A. Beneš.

Župa Pacifická.

ZE SOKOLA LOS ANGELES, CALIF.

Jako dopisovatelka Sokolic, chci popsat trochu tu naši činnost a snahu, aby jsme se udržely pohromadě přes ten válečný čas. Když nám odešlo asi 15 mladíků a 3 děvčata do vojenských táborů, myslelo se, že se přestane vůbec cvičit. Ale starostka ses. Princová, náčelnice ses. Olišar ml. a náčelník br. Chmelík dali hlavy dohromady a řekli si: "Musíme zaútočit na starší členstvo, aby začalo cvičit. I v roce 1944 musíme mít veřejné cvičení jako každoročně. Byla to od nich odvaha a obětavost cvičit členstvo, které třeba už 20 roků necvičilo, někteří vůbec ještě necvičili, a pak místnost,

kde se cvičí, jest malá. Dříve se cvičovalo v městské budově, ale pak bylo vše zabráno pro vojsko a tak Sokolstvo bylo nuceno se ohlížet po něčem jiném. Pronajala se obchodní místnost (store), kde konáme schůze, pořádány jsou card-party, pronajímáme to i jiným spolkům, jako Českému a Slovenskému Národnímu Sdružení atd., jen aby jsme finančně si to udrželi. Tedy tam se i jednou týdně cvičí. Všichni a všechno. Bylo to někdy k smíchu i k zlosti. Na kousku se cvičila prostná, na druhém kousku různé tance, muži cvičili v garáži, pak tam poslali nás, aby mohli zkoušet při hudbě. Vy na východě, ani si dosti nevážíte těch, kteří se vám postarali o prostorné cvičírny a Národní budovy. Jak jsme vám záviděli, když jsme vzpomněli sokoloven v Chicagu, Clevelandu a jinde. Doufáme ale, že až po válce se poměry trochu urovnají, že i my si postavíme sokolský domov, a možná že i začvícíme ještě v něm, jestli se toho dožijem.

Tedy: v neděli 2. července jsme měli Velebné cvičení v Československém parku v La Crescenta. Všichni jsme šetřili gasolin, poněvadž jest to hodně vzdáleno pro většinu Sokolstva. Také jsme měli vážné obavy, jakou budeme mít návštěvu? Začátek byl oznámen na 3.30 hod. odpoledne a starostka ses. Princová řekla: "Kdyby zde žádný nebyl, tak se začne přesně, jak oznámeno, po sokolsku. Ve tři hodiny se začal sál plnit a když jsme nastupovali, bylo vše obsazeno. Ses. Karbasová ml. nesla americký prapor, dorostenec Emil Černíček československý a malá Arlene Nekudova uprostřed držela praporec s 18 madrámi hvězdami. Zazpívány společné hymny: americká, česká a slovenská za doprovodu na pianě Fr. Nečesany a na housle br. Hejbal. Oba zmínění doprovázeli též všechna cvičebná čísla. Starostka ses. Princová vystoupila ze řad cvičenek a v anglické řeči přivítala obecenstvo a děkovala za přízeň Sokolstvu věnovanou; představila pak starostu br. Olišara, který též ve cvičebním úboru promluvil česky a žádal obecenstvo, by se přihlašovali do řad Sokolstva; představil pak náčelníka br. Chmelíře, který četl, kterému cvičenci každá hvězda na služebním praporu patří a kde který nyní jest. Pak přečetl i jména všech hochů vojáků, našich členů a ku konci vyzval všechny, by věnovali vzpomínku Lt. Al. Dankovi, synu to manželů Dankových, našich dobrých Sokolů, který byl zabit na Alašce. Po tomto aktu byl rozchod a hned nastupovaly ženy ku prostným, nacvičené ses. Princovou. Cvičily starší i mladší ženy, též dorostenky dohromady, asi 30. Cvičeno v kruhu, starší ženy ven a mladší dovnitř, až utvo-

řily skupinu, kde jednu dorostenku vyzvedly do výše s americkým praporkem. Podle úsudku jiných bylo prý to velice pěkné a symbolické cvičení. Po ženách nastoupilo 12 mužů, které vedl náčelník Chmelíř. Sami starší muži, pouze jeden dorostenec. I jejich cvičení bylo pěkné. Melodická hudba dobře k cvičení přiléhala, a když ku konci ve skupině byl vyzvednut československý prapor za zpěvu cvičících "Hej Slované, ještě naše slovanská řeč žije", zaburácela sálem salva potlesku. Po mužích vedla Blanka Karbasová ženy i dorostenky, cvičeno na kladině jednotlivě i skupiny. Velice pěkně se to vyjímalo a doufáme, že v Blanche nám vyrůstá dobrá vedoucí, že se nám neztratí, jako tolik děvčat druhých; když necvičí mladíci, tak ony také nechodí. Škoda té práce náčelnice, kterou jim po léta věnovala. Po odchodu žen br. Chmelíř vedl dorostenky k překážkovým závodům. Různosti prováděny svižně a vesele, tak že sklídily hodně potlesku obecenstva.

Po nich nastoupily starší ženy ku cvičení s činkami, nacvičené náčelnicí ses. Olišar ml. Ona si nechala záležet na nácviku, a my zase jsme se držely, aby s námi byla spokojena. Nechci to sama chválit, ale slyšela jsem posudek jednoho p. doktora, který řekl: "Skutečně vy ženy zasloužíte pochvalu." No a tak to trochu jako pohladí naši samolibost a dostaneme větší kuráž cvičit dál.

Následovalo pak zpěvní číslo Mr. Plachého za doprovodu ses. Olgy Repíkové na piano. Jako vždy svým plným a lahodným hlasem se zavděčila obecstvu. Druhá část programu byla nazvána: Cavalcade of America. Jednotlivá čísla oznamovala ses. Chmelířová jako "Miss America". První číslo, The Indian, druhé The Spanish Influence, třetí Colonial Times, čtvrté The South, páté The Golden West, šesté The Gay Nineties, sedmé World War I., osmé The Modern Age, deváté World War II. Všechny tyto tance předvedeny mladšími ženami a dorostenkami. Jedno číslo lepší než druhé a proto byl jistě zasloužen potlesk obecenstva, který po každém čísle následoval.

Na ukončení programu sestaven na jevišti živý obraz ze všech cvičících a zazpíváno "America we're a hundred million strong", a tím byl zakončen zdařilý den Sokolstva. I finančně byl uspokojivý, jak hlášeno ve schůzi a proto povolen dar \$25.00 na opravy síně v LaCrescenta. Doufáme, že i druhé spolky zde budou Sokolstvo následovat.

Nazdar!

M. Vaněčková.

ČTYŘI ROKY VÁLKY.

Nacisté měli důvody se domnívat, že válku, jež nyní vstupuje do pátého roku, vyhraji za dvanáct měsíců. V Polsku je vitality suché cesty a počasí. Francie byla méně připravena a více rozeštvána, nežli hlásili jejich špehové. Britové byli nepřipraveni s výjimkou na moři a v malém letectvu. Byla to snad právě tato slabost odpůrců, jež vyrazila mohutný německý válečný stroj z kolejí. Přesné kalkulace sil na začátku roku 1941 naznačovaly, že vítězství nacistů je jen otázkou času. Ale na konci onoho roku, v němž nacisté zabili miliony lidí, přidali ke svým odpůrcům 300 milionů vynikajících nepřátel.

Uplynulá čtyři léta jsou přeplněna těžkými chybami nacistů. Většina z nich je zaviněna jejich neschopností porozumět luhým lidem. K divošské ukrutnosti, provozované v Norsku, Holandsku, Belgii, Francii a Československu, přidali loupení a drancování, jímž si znepřátelili miliony lidí, kteří by se byli jinak resignovaně podдали jejich nadvládě. Němci byli bez vtipu a zkorumpováni doma i za hranicemi. Vzbudili proti sobě nenávist i mezi svými spojenci v Itálii, Rumunsku, Bulharsku, Uhrách a Rakousku. Podceňovali bojové schopnosti Ameriky a zejména podcenili sílu Ruska.

To jsou hlavní důvody, proč Německo nemůže vyhrát. Ukazují současně poučení, že žádný národ, ať je jakkoli připraven a bezohledný, nemůže se zmocnit vlády nad celým světem. Nepřátelé takového národa rostou rychleji nežli je možno ubíjí je.

Útočný národ probouzí síly, jež neustanou, dokud útočníka vojensky nezničí. Lidstvo prostě nesnese nadvládu nacistů, nebo jakoukoli jinou nadvládu, jí podobnou. Toto je poučení nynější války pro možné příští útočníky. — New York Times.

PRÁCI A MÍR.

Co lidé chtějí, je práce a mír. To je to, co chtějí docela určitě. Jestliže budou mít práci a mír, pak budou mít čtyři druhy svobody — a vlastně každou svobodu, jež je účelná — a budou mít také všechno, co slibuje Atlantic Charter.

Mír je nemožný, když lidé při něm nemohou pracovat pro svůj prospěch a život se. Není-li však míru, pak taková práce pro vlastní prospěch je nemožná rovněž.

Nač bude myslet 15 milionů vojáků Spojených národů, až skončí nepřátelství? Nač budou myslet jejich rodiny? Nač budou myslet nepočtené miliony lidí, kteří byli válkou vystrčeni ze svého povolání?

Budou myslet o míru v nehmotných pojmech anebo zřízení světového soudu, či o tom, kolik hlasů má mít ten který národ při Světové radě — nebo snad o uspořádání koloniálního území? Kde pak! Budou přemýšlet o tom, jak obnovit domov, jak opravit své podniky, nebo jak najít zaměstnání, jemuž by se rádi věnovali. Jestliže jim nebude umožněno toto, potom nic, co státníci dohodnou při diplomatických poradách, nebude mít cenu papíru, na němž to bude zapsáno. Jestliže jim to bude umožněno, potom státníci budou na oně půdách, již hledají k vytvoření nového pořádku věcí a k zajištění míru světa.

Walter Lippmann.

OPĚT VÁLEČNÉ MAPY.

(Tisková služba Čsl. nár. rady.)

Několik velkoobchodů v Chicagu umístilo ve svých výkladních skříních invazní mapy Evropy, na kterých není zakresleno Československo. Pohlítilo je velké Německo. Něco podobného se stalo také v Cleveland, Ohio, dokonce na hlavním náměstí a pravděpodobně také v jiných městech.

Pomíjení Československa na evropských mapách je zjevem, proti kterému již tolikrát bylo protestováno s poukazem na to, že Československo je uznáváno všemi Spojenými národy za samostatnou, nepřítel jen dočasně obsazenou republiku, že zejména vláda Spojených Států nikdy neuznala Mnichov a všechno, co po něm následovalo, a že vláda Velké Británie oficiálně prohlásila mnichovskou dohodu za neplatnou, protože ji Německo samo okupací českých zemí porušilo.

Československá národní rada v Americe při různých příležitostech velmi důrazně protestovala proti zakreslování Československa do německé velkoříše a docílila tím, že zejména v denním tisku už se tak neděje, až na poměrně řídké výjimky, jež jsou spíše následkem nedbalosti, nebo chvatu novinářské práce než zlé vůle. Zakročila také na příslušných místech, aby této urážce národa bojujícího za svou svobodu na všech bojištích, byl učiněn konec z úřední moci.

Pokud jde o mapu clevelandskou, dopsala Československá národní rada přímo mayoru Frank J. Lauschemu. Je třeba, aby naše veřejnost tuto akci Československé národní rady podporovala protesty na místech, kde by se co podobné ještě objevilo. V některých případech může jít o omyl z nevědomosti, ale v jiných je vážné podezření, že to je zlomyslnost podnícená nepřátelskou propařandou, proti které nutno nekompromisně a důsledně bojovat.

Jaroslav Vrchlický:

MODNÍ HESLA.

Nové heslo vymyšleno: "Nesmí býti vele duchů!
Všichni lidé jsou si rovni v žití klopotu a ruchu,
všichni jsou jen jedno moře, v jedné snaze, v jedné práci,
moře, v němž je každý vlnou, stroj, v kterém se kolem ztrácí."

Brávo! zní to populárně, demokraticky a rázně.
Nikdo nesmí nad normale z prostřednosti vlažné lázně,
lenivost a pohodlnost při tom budou žně své slavit,
práce jiných dá se líně přežvykovat a pak strávit.

Nesmí býti vele duchů. Všichni hezky krotcí, mali,
cstáři, již upravují na silnici na štěrk skály,
umění je leda sportem, velký je, kdo nevynikl,
na Parnas se leze stejně zrovna jako na bicykl.

Každý může všechno svést a též všemu rozumět,
hlavně vešcko zkritisovat, pár citátů po paměti
nahradí dnes léta práce, slovník na vše konversační!
Co chceš, básnit? Malovati? Kdy je libo, jenom začni!

Při tom nesmíš pouze jedno zapomenout, příteličku,
podle větru, jak dav ráčí, rychle točit korouhvičku.
S úsudkem hned každým ven smíš, řekni to jen s drzým čelem,
ještě jako vtipná hlava budeš slaven v kraji celém.

Jenom k ničemu ne ůctu, at' to věda, at' to básně;
vše jen očuchat a zžvýkat, nač máš nos a k čemu dásně?
Dnes jen výsměch pán je světa i pán každé situace,
a pak vtipně, drze lháti, platí víc než talent, práce.

"Nedělá to na mne dojem!" je tak pohodlná fráze,
provaz, na němž eskamotér udrží se v rovnováze.
"Umělec má k nám sestoupit!" papouškují tamo jiní,
"vždyť" mi sobě dostačíme, pohodlní, božsky líní!"

Co pár let je trochu vzadu, již je "staré harampáti";
opět frase: "Kolo času okřídlené všechno schvátí!"
Problém dnes jest: Kravatu jak zavázat, v ni špendlík vrazit,
zíváním pak podle módy nadšení kol sebe mrazit.

"Špatné nervy!" — "Boj o život!" denně čte se teď i tiskne,
věru v mozků unaveném sotva že to ještě blýskne
světélko jak na močále, než tma čirá všady bude,
než svou soběstačností zalzne se nám lidstvo chudé.

Nejsem ješitný tak věru, mnít, že touto epištolou
obráťím svět — sám tu zbudu, vim, s copáckou dědů školou,
kde platila ještě práce, vytrvalost, chuť a zdraví,
tuhý boj a v srdci poklid svatvečeru místo slávy.

Zrcadlo jen nastavuji, at' v něm chytí se ty rysy,
aby vnuk se smál neb styděl, moudřejší-li bude kdysi;
nebude-li, jeho vina; co tu velké snahou, prací,
počká s klidem olympickým na št'astnější generaci . . . !

Pozn. red. Přinášíme tuto satirickou báseň jednoho z nejvýznačnějších básníků českých, neboť báseň tato velmi dobře vystihuje v dnešní době smutné zjevy, jež často kolem sebe zříme a jež jsou výsledkem doby válečné u těch lidiček, kteří všechno kolem sebe kritisují a hanobí, z čeho jim osobní prospěch ničeho nevynáší a čeho jich omezený mozek nedovede chápati.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, ať už Money Orders anebo čeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecille Antoň; vedoucí žákyň: Máňa Šima; vedoucí her a jednatelek: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Štichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonáčelník: George Kalas, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náčelnictva:

Náčelnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každé 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Náčelnice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místonáčelnice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonáčelnice a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky náčelnictva: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každý první pátek v měsíci v síni C.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; náčelník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben. Převrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele!

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Kos, Ennis Market, Ennis, Texas; náčelnice Mary Filipec, 3104 S. Boulevard, Dallas, Texas; jednatelka Ev. Pavelková, Ennis, Texas.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Plážil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náčelnictvo. Náčelník: F. Vilček, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.